

Издание
на български език

Информация и известия

Година 59
13 юни 2016 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2016/C 211/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2016/C 211/02 Дело C-200/13 P: Решение на Съда (пети състав) от 21 април 2016 г. — Съвет на Европейския съюз/
Bank Saderat Iran, Европейска комисия (Обжалване — Обща външна политика и политика на
сигурност — Борба срещу разпространението на ядрено оръжие — Ограничителни мерки срещу
Ислямска република Иран — Замразяване на финансовите средства на иранска банка — За дължение за
мотивиране — Производство за приемане на акта — Явна грешка в преценката) 2

2016/C 211/03 Дело C-366/13: Решение на Съда (първи състав) от 20 април 2016 г. (преюдициално запитване от Corte
suprema di cassazione — Италия) — Profit Investment SIM SpA, в ликвидация/Stefano Ossi и др.
(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Пространство на свобода, сигурност и
правосъдие — Понятие за противоречащи си съдебни решения — Искове, които нямат един и същ
предмет и са насочени срещу множество ответници с местоживеење в различни държави членки —
Условия за пророгация на компетентност — Клауза, с която се възлага компетентност — Понятие за
дела, свързани с договор — Проверка за липса на валидно договорно отношение) 3

BG

Част от информацията в това издание не може да бъде разкривана поради причини, свързани със защитата на личните данни и/или поверителността и затова публикуваме нова автентична версия.

2016/C 211/04	Дело C-689/13: Решение на Съда (голям състав) от 5 април 2016 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana — Италия) — Puligienica Facility Esco SpA (PFE)/Airgest SpA (Преюдициално запитване — Обществени поръчки за услуги — Директива 89/665/ЕИО — Член 1, параграфи 1 и 3 — Производства по обжалване — Жалба за отмяна на решението за възлагане на обществена поръчка, подадена от оферент, чиято оферта е била отхвърлена — Насрещна жалба от изборения за изпълнител оферент — Изведено в националната съдебна практика правило, съгласно което трябва първо да се разгледа насрещната жалба и ако тя е основателна, главната жалба да се обяви за недопустима, без да се разглежда по същество — Съвместимост с правото на Съюза — Член 267 ДФЕС — Принцип за предимство на правото на Съюза — Правен принцип, прогласен с решение на пленума на върховния административен съд на държава членка — Национална правна уредба, съгласно която това решение е задължително за съставите на този съд — Задължение на състава, сезиран с въпрос от правото на Съюза, при несъгласие с решението на пленума да препрати този въпрос на последния — Право или задължение на състава да отправи преюдициално запитване до Съда)	4
2016/C 211/05	Дело C-131/14: Решение на Съда (втори състав) от 14 април 2016 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino/Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane — Ufficio delle Dogane di Livorno (Преюдициално запитване — Селско стопанство — Обща организация на пазарите — Регламент (ЕО) № 565/2002 — Член 3, параграф 3 — Тарифна квота — Чесън с произход от Аржентина — Вносни лицензии — Непрехвърлимост на правата, произтичащи от вносните лицензии — Заобикаляне — Злоупотреба с право — Условия — Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 — Член 4, параграф 3)	5
2016/C 211/06	Съединени дела C-186/14 P и C-193/14 P: Решение на Съда (втори състав) от 7 април 2016 г. — ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. и др./Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия и Съвет на Европейския съюз/Италианска република и др. (Обжалване — Дъмпинг — Регламент (ЕО) № 384/96 — Член 3, параграфи 5, 7 и 9 — Член 6, параграф 1 — Регламент (ЕО) № 926/2009 — Внос на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана с произход от Китай — Окончателно антидъмпингово мито — Установяване на опасност от причиняване на вреда — Вземане предвид на данни от времето след периода на разследване)	6
2016/C 211/07	Дело C-294/14: Решение на Съда (четвърти състав) от 7 април 2016 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg — Германия) — ADM Hamburg AG/Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Преюдициално запитване — Митнически съюз и обща митническа тарифа — Митнически кодекс на Общността — Тарифни преференции — Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Член 74, параграф 1 — Продукти с произход от държава бенефициер — Транспорт — Пратки, състоящи се от смес от сурово палмистово масло с произход от няколко държави, бенефициери на същата тарифна преференция)	7
2016/C 211/08	Дело C-315/14: Решение на Съда (четвърти състав) от 7 април 2016 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Marchon Germany GmbH/Yvonne Karaszkiwicz (Преюдициално запитване — Самостоятелно заети търговски представители — Директива 86/653/ЕИО — Член 17, параграф 2 — Обезщетение за клиента — Условия за предоставяне — Привличане на нови клиенти — Понятието „нови клиенти“ — Клиенти на принципала, купуващи за първи път стоките, чието пласиране е било поверено на търговския представител)	8
2016/C 211/09	Дело C-324/14: Решение на Съда (първи състав) от 7 април 2016 г. (преюдициално запитване от Krajowa Izba Odwoławcza — Полша) — Partner Apelski Dariusz/Zarząd Oczyszczania Miasta (Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2004/18/ЕО — Технически възможности и/или професионална квалификация на икономическите оператори — Член 48, параграф 3 — Предпоставки за разчитане на възможностите на други образувания — Ред и условия — Характер на връзките между оферента и другите образувания — Промяна в офертата — Отмяна и повторно провеждане на електронния търг — Директива 2014/24/ЕС)	8

2016/C 211/10	Дело C-377/14: Решение на Съда (трети състав) от 21 април 2016 г. (преюдициално запитване от Krajský soud v Praze — Чешка република) — Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová/FINWAY a.s. (Преюдициално запитване — Директива 93/13/ЕИО — Член 7 — Национални норми относно производството по несъстоятелност — Задължения по силата на договор за потребителски кредит — Средство за ефективна съдебна защита — Точка 1, буква д) от приложението — Неоснователно висок размер на неустойката — Директива 2008/48/ЕО — Член 3, буква л) — Общ размер на кредита — Точка I от приложение I — Размер на усвояването — Изчисляване на годишния процент на разходите — Член 10, параграф 2 — Задължение за информиране — Служебна проверка — Санкция)	10
2016/C 211/11	Съединени дела C-381/14 и C-385/14: Решение на Съда (първи състав) от 14 април 2016 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Mercantil, Juzgado de lo Mercantil nº 9 de Barcelona — Испания) — Jorge Sales Sinués/CaixaBank SA (C-381/14) и Youssouf Drame Ba/Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc SA) (C-385/14) (Преюдициално запитване — Директива 93/13/ЕИО — Договори между продавачи или доставчици и потребители — Договори за ипотека — Клауза за долен праг — Претенция на клаузата с оглед на обявяването ѝ за недействителна — Производство по колективен иск — Иск за преустановяване на нарушение — Спиране на производството по индивидуален иск със същия предмет)	11
2016/C 211/12	Дело C-397/14: Решение на Съда (втори състав) от 14 април 2016 г. (преюдициално запитване от Sąd Najwyższy — Полоня) — Polkomtel sp. z o.o./Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Преюдициално запитване — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директива 2002/22/ЕО — Член 28 — Негеографски номера — Достъп на крайните потребители, пребиваващи в държавата членка на оператора на услугите при използване на негеографски номера — Директива 2002/19/ЕО — Членове 5, 8 и 13 — Правомощия и отговорности на националните регулаторни органи във връзка с достъпа и взаимосвързаността — Налагане, промяна или оттегляне на задължения — Налагане на задължения на предприятията, контролиращи достъпа на крайните потребители — Ценови контрол — Предприятие, което не притежава значителна пазарна сила — Директива 2002/21/ЕО — Решаване на спорове между предприятия — Решение на националния регулаторен орган, определящо условията на сътрудничество и тарифите за услугите между предприятия)	11
2016/C 211/13	Дело C-441/14: Решение на Съда (голям състав) от 19 април 2016 г. (преюдициално запитване от Højesteret — Данемарк) — Dansk Industri (DI), от името на Ajos A/S/Наследници на Karsten Eigil Rasmussen (Преюдициално запитване — Социална политика — Харта на основните права на Европейския съюз — Директива 2000/78/ЕО — Принцип за недопускане на дискриминация, основана на възраст — Национална правна уредба, противоречаща на дадена директива — Възможност за частноправен субект лице да ангажира отговорността на държавата за нарушение на правото на Съюза — Правен спор между частноправни субекти — Установяване на равновесие между различните права и принципи — Принципи на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания — Роля на националния съд)	12
2016/C 211/14	Дело C-460/14: Решение на Съда (десети състав) от 7 април 2016 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Johannes Evert Antonius Massar/DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV (Преюдициално запитване — Застраховане на правни разноски — Директива 87/344/ЕИО — Член 4, параграф 1 — Свободен избор на адвокат от застрахованото лице — Съдебно или административно производство — Понятие — Разрешение, предоставено от публично образувание на работодател с оглед на прекратяването на трудов договор)	13
2016/C 211/15	Дело C-483/14: Решение на Съда (трети състав) от 7 април 2016 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — KA Finanz AG/Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group (Преюдициално запитване — Римска конвенция — Приложим закон — Презгранично сливане — Директива 78/855/ЕИО — Директива 2005/56/ЕО — Сливане чрез придобиване — Защита на кредиторите — Прехвърляне на всички активи и пасиви на придобиваното дружество към придобивашото дружество)	14
2016/C 211/16	Дело C-522/14: Решение на Съда (трети състав) от 14 април 2016 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Sparkasse Allgäu/Finanzamt Kempten (Преюдициално запитване — Свобода на установяване — Член 49 ДФЕС — Правна уредба на държава членка, съгласно която кредитните институции са длъжни да информират данъчните органи за активите на починалите им клиенти за целите на събирането на данъка върху наследството — Прилагане на тази уредба по отношение на клонове, установени в друга държава членка, в която по принцип поради банковата тайна е забранено да се предоставя такава информация)	14

2016/C 211/17	Дело C-546/14: Решение на Съда (втори състав) от 7 април 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Udine — Италия) — производство, образувано по молба на Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C., в ликвидация (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — ДДС — Член 4, параграф 3 ДЕС — Директива 2006/112/ЕО — Неплатежоспособност — Производство за предпазен конкордат — Частично плащане на вземания за ДДС)	15
2016/C 211/18	Дело C-556/14 P: Решение на Съда (пети състав) от 7 април 2016 г. — Holcim (Romania) SA/ Европейска комисия (Обжалване — Околна среда — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Членове 19 и 20 — Регламент (ЕО) №2216/2004 — Член 10 — Система от регистри на операциите относно емисионните квоти — Виновна отговорност — Отказ на Комисията да разкрие информация и да забрани всички операции, свързани с откраднатите емисионни квоти — Невиновна отговорност)	16
2016/C 211/19	Дело C-558/14: Решение на Съда (четвърти състав) от 21 април 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia del País Vasco — Испания) — Mimoun Khachab/Subdelegación del Gobierno en Álava (Преюдициално запитване — Директива 2003/86/ЕО — Член 7, параграф 1, буква в) — Събиране на семейството — Необходими условия за упражняване на правото на събиране на семейството — Стабилни, регулярни и достатъчни финансови ресурси — Национална правна уредба, която допуска прогнозна оценка на вероятността кандидатът за събиране на семейството да запази финансовите си ресурси — Съвместимост)	16
2016/C 211/20	Дело C-561/14: Решение на Съда (голям състав) от 12 април 2016 г. (преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания) — Caner Genc/Integrationsministeriet (Преюдициално запитване — Споразумение за асоцииране ЕИО — Турция — Решение № 1/80 — Член 13 — Клауза „standstill“ — Събиране на семейството — Национална правна уредба, предвиждаща нови, по-строги условия за събиране на семейството за икономически неактивни членове на семейството на икономически активни турски граждани, пребиваващи и имащи право на пребиваване в разглежданата държава членка — Условие да е налице връзка, достатъчна за успешна интеграция)	17
2016/C 211/21	Дело C-572/14: Решение на Съда (първи състав) от 21 април 2016 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH/Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH, Amazon Media Sàrl (Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Компетентност по граждански и търговски дела — Член 5, точка 3 — Понятие за „дела относно деликт или квазиделикт“ — Директива 2001/29/ЕО — Хармонизиране на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество — Член 5, параграф 2, буква б) — Право на възпроизвеждане — Изключения и ограничения — Възпроизвеждане за лично ползване — Справедливо обезщетение — Неизплащане — Евентуално включване в приложното поле на член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001)	18
2016/C 211/22	Дело C-5/15: Решение на Съда (десети състав) от 7 април 2016 г. (преюдициално запитване от Gerechtshof Amsterdam — Нидерландия) — АК (*)/Achmea Schadeverzekeringen NV, Stichting Achmea Rechtsbijstand (Преюдициално запитване — Застраховане на правни разноски — Директива 87/344/ЕИО — Член 4, параграф 1 — Свободен избор на адвокат от застрахованото лице — Съдебно или административно производство — Понятие — Оспорване на отказ за разрешаване ползването на грижи)	18
2016/C 211/23	Дело C-100/15 P: Решение на Съда (шести състав) от 14 април 2016 г. — Netherlands Maritime Technology Association/Европейска комисия, Кралство Испания (Обжалване — Държавни помощи — Режим за предсрочна амортизация на стойността на някои активи, придобити чрез финансов лизинг — Решение, с което се установява, че не е налице държавна помощ — Неоткриване на официална процедура по разследване — Недостатъчно и непълно разглеждане — Задължение за мотивиране — Селективност)	19
2016/C 211/24	Дело C-193/15 P: Решение на Съда (трети състав) от 7 април 2016 г. — Tarif Akhras/Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия (Обжалване — Обща външна политика и политика на сигурност (ОВППС) — Ограничителни мерки, взети срещу Сирийската арабска република — Мерки, насочени срещу лица и образувания, които се ползват от режима или го подкрепят — Доказване на основателността на включването в списъците — Съвкупност от индиции — Изопачаване на доказателствата)	20

2016/C 211/25	Дело C-266/15 P: Решение на Съда (втори състав) от 7 април 2016 г. — Central Bank of Iran/Съвет на Европейския съюз (Обжалване — Ограничителни мерки срещу Ислямска република Иран — Списък на лицата и образуванията, чиито финансови средства и икономически ресурси се замразяват — Критерий, изведен от материалната, логистична или финансова подкрепа на правителството на Иран — Финансови услуги, извършвани от централна банка)	20
2016/C 211/26	Дело C-284/15: Решение на Съда (шести състав) от 7 април 2016 г. (преюдициално запитване от Cour du travail de Bruxelles — Белгия) — Office national de l'emploi (ONEm)/M, M/Office national de l'emploi (ONEm), Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage (CAPAC) (Преюдициално запитване — Членове 45 ДФЕС и 48 ДФЕС — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 15, параграф 2 — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 67, параграф 3 — Социално осигуряване — Обезщетение за безработица за допълване на доходите от работа на непълно работно време — Предоставяне на това обезщетение — Завършване на периоди на заетост — Сумиране на осигурителните периоди или на периодите на заетост — Съобразяване на осигурителни периоди или периоди на заетост, завършени съгласно законодателството на друга държава членка)	21
2016/C 211/27	Съединени дела C-404/15 и C-659/15 PPU: Решение на Съда (голям състав) от 5 април 2016 г. (преюдициално запитване от Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen — Германия) — Изпълнение на европейски заповеди за арест, издадени за Pál Aranyosi (C-404/15), Robert Căldăraru (C-659/15 PPU) (Преюдициално запитване — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест — Основания за отказване на изпълнението — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 4 — Забрана за нечовешко и унижително отношение — Условия на задържане в издаващата държава членка)	21
2016/C 211/28	Дело C-84/16 P: Жалба, подадена на 12 февруари 2016 г. от Continental Reifen Deutschland GmbH срещу решението на Общия съд (седми състав), постановено на 8 декември 2015 г. по дело T-525/14 — Compagnie générale des établissements Michelin/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост	22
2016/C 211/29	Дело C-106/16: Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 22 февруари 2016 г. — „Polbud — Wykonawstwo“ ООД	23
2016/C 211/30	Дело C-113/16: Преюдициално запитване от Szombathelyi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 26 февруари 2016 г. — Günther Horváth/Vas Megyei Kormányhivatal	24
2016/C 211/31	Дело C-114/16: Преюдициално запитване от Kúria (Унгария), постъпило на 26 февруари 2016 г. — Damien Zöldség, Gyümölcs Kereskedelmi és Tanácsadó Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság	25
2016/C 211/32	Дело C-129/16: Преюдициално запитване от Szolnoki Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 1 март 2016 г. — Túrkevei Tejtermelő Kft./Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség	25
2016/C 211/33	Дело C-131/16: Преюдициално запитване от Krajowa Izba Odwoławcza (Полша), постъпило на 1 март 2016 г. — Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik/Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.	26
2016/C 211/34	Дело C-135/16: Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 7 март 2016 г. — Georgsmarienhütte GmbH и др./Федерална република Германия	27
2016/C 211/35	Дело C-144/16: Преюдициално запитване от Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal (Португалия), постъпило на 14 март 2016 г. — Município de Palmela/ASAE — Divisão de Gestão de Contraordenações	27
2016/C 211/36	Дело C-147/16: Преюдициално запитване от Vrederegrecht te Antwerpen (Белгия), постъпило на 14 март 2016 г. — Karel de Grote — Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW/Susan Romy Jozef Kuijpers	28

2016/C 211/37	Дело C-156/16: Преюдициално запитване от Finanzgericht München (Германия), постъпило на 17 март 2016 г. — Tigers GmbH/Hauptzollamt Landshut	29
2016/C 211/38	Дело C-158/16: Преюдициално запитване от Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Oviedo (Испания), постъпило на 16 март 2016 г. — Margarita Isabel Vega González/Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias	30
2016/C 211/39	Дело C-163/16: Преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag (Нидерландия), постъпило на 21 март 2016 г. — Christian Louboutin, Christian Louboutin SAS/Van Haren Schoenen BV	30
2016/C 211/40	Дело C-172/16: Преюдициално запитване от Amtsgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 25 март 2016 г. — Ljiljana Kammerer, Frank Kammerer/Swiss International Air Lines AG	31
2016/C 211/41	Дело C-173/16: Преюдициално запитване от Court of Appeal (Ирландия), постъпило на 29 март 2016 г. — М.Н./М.Н.	31
2016/C 211/42	Дело C-183/16 P: Жалба, подадена на 31 март 2016 г. от Tilly-Sabco срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 14 януари 2016 г. по дело T-397/13, Tilly-Sabco/Комисия	32
2016/C 211/43	Дело C-184/16: Преюдициално запитване от Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Гърция), постъпило на 1 април 2016 г. — Ovidiu-Mihaita Petrea/Υπουργος Εσωτερικου και Dioikitikis Anasygrotisis	33
2016/C 211/44	Дело C-189/16: Преюдициално запитване от Högsta förvaltningsdomstolen (Швеция), постъпило на 4 април 2016 г. — Bogusława Zaniewicz-Dybeck/Pensionsmyndigheten	34
2016/C 211/45	Дело C-194/16: Преюдициално запитване от Riigikohus (Естония), постъпило на 7 април 2016 г. — Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan/Svensk Handel AB	35
2016/C 211/46	Дело C-199/16: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Белгия), постъпило на 11 април 2016 г. — Белгийската държава/Max-Manuel Nianga	36
2016/C 211/47	Дело C-200/16: Преюдициално запитване от Supremo Tribunal de Justiça (Португалия), постъпило на 12 април 2016 г. — Securitas — Serviços e Tecnologia de Segurança, S.A./ICTS Portugal — Consultadoria de Aviação Comercial, S.A., и др.	36
2016/C 211/48	Дело C-203/16 P: Жалба, подадена на 12 април 2016 г. от г-н Dirk Andres (Insolvenzverwalter über das Vermögen der Heitkamp BauHolding GmbH), преди Heitkamp BauHolding GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 4 февруари 2016 г. по дело T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH/Европейска комисия	37
2016/C 211/49	Дело C-208/16 P: Жалба, подадена на 14 април 2016 г. от Федерална република Германия срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 4 февруари 2016 г. по дело T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH/Европейска комисия	38
2016/C 211/50	Дело C-228/16 P: Жалба, подадена на 22 април 2016 г. от Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 9 февруари 2016 г. по дело T-639/14, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (DEI)/Европейска комисия	39
Общ съд		
2016/C 211/51	Дело T-221/08: Решение на Общия съд от 26 април 2016 г. — Strack/Комисия („Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи, свързани с преписката по разследване на OLAФ — Жалба за отмяна — Мълчаливи и изрични откази за достъп — Изключение, свързано със защитата на личния живот и личната неприкосновеност — Изключение, свързано със защитата на търговските интереси на трето лице — Изключение, свързано със защитата на процеса на вземане на решение — Задължение за мотивиране — Извъндоговорна отговорност“)	41

2016/C 211/52	Дело T-556/11: Решение на Общия съд от 27 април 2016 г. — European Dynamics Люксембург и др./EUIPO (Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Разработка на софтуер и услуги по поддръжка — Отхвърляне на офертата на оферент — Класиране на оферент в каскадната процедура — Основания за изключване — Конфликт на интереси — Равно третиране — Задължение за полагане на грижа — Критерии за възлагане — Явна грешка в преценката — Задължение за мотивиране — Извъндоговорна отговорност — Загуба на възможност)	42
2016/C 211/53	Дело T-316/13: Решение на Общия съд от 27 април 2016 г. — Rappalardo и др./Комисия (Извъндоговорна отговорност — Риболов — Опазване на рибните ресурси — Възстановяване на запасите от червен тон — Извънредни мерки, забраняващи риболова с кораби с мрежи гъргър — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти)	43
2016/C 211/54	Дело T-154/14: Решение на Общия съд от 27 април 2016 г. — ANKO/Комисия (Арбитражна клауза — Договори за финансова помощ, сключени в рамките на Седмата рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007—2013 г.) — Проекти „Perform“ и „Oasis“ — Допустими разходи — Възстановяване на изплатени суми — Насрещен иск — Мораторни лихви)	44
2016/C 211/55	Дело T-155/14: Решение на Общия съд от 27 април 2016 г. — ANKO/Комисия (Арбитражна клауза — Договори за финансова помощ, сключени в рамките на Шестата рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2002—2006 г.) — Проекти „Persona“ и „Terregov“ — Допустими разходи — Възстановяване на изплатени суми — Насрещен иск — Мораторни лихви)	44
2016/C 211/56	Дело T-267/14: Решение на Общия съд от 28 април 2016 г. — Zehnder Group International/EUIPO — Stiebel Eltron (comfotherm) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „comfotherm“ — По-ранна национална словна марка „KOMFOTHERM“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Вероятност от объркване — Сходство на стоките — Съответни потребители — Взаимозависимост на критериите)	45
2016/C 211/57	Дело T-463/14: Решение на Общия съд от 27 април 2016 г. — Österreichische Post/Комисия (Директива 2004/17/ЕО — Процедури за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги — Решение за изпълнение на Комисията за освобождаване на някои услуги от сектора на пощенските услуги в Австрия от прилагането на Директива 2004/17/ЕО — Член 30 от Директива 2004/17 — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката)	46
2016/C 211/58	Дело T-777/14: Решение на Общия съд от 28 април 2016 г. — Fon Wireless/EUIPO — Henniger (Neofon) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Neofon“ — По-ранна национална словна марка „FON“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	47
2016/C 211/59	Дело T-803/14: Решение на Общия съд от 28 април 2016 г. — Gervais Danone/EUIPO — Mahou (Blue) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Blue“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „BLU DE SAN MIGUEL“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	47
2016/C 211/60	Дело T-21/15: Решение на Общия съд от 26 април 2016 г. — Franmax/EUIPO — Ehrmann (Dino) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Dino“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз, представляваща изображение на динозавър — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	48

2016/C 211/61	Дело T-52/15: Решение на Общия съд от 28 април 2016 г. — Sharif University of Technology/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Иран за предотвратяване на ядреното разпространение — Замразяване на средства — Подпомагане на иранското правителство — Научни изследвания и технологично развитие във военната или свързани с нея области — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита — Грешка в преценката и грешка при прилагане на правото — Право на собственост — Пропорционалност — Злоупотреба с власт — Искане за обезщетение)	49
2016/C 211/62	Дело T-54/15: Решение на Общия съд от 28 април 2016 г. — Jääkiekon SM-liiga/EUIPO („Liiga“) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Liiga“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в), и параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009)	49
2016/C 211/63	Дело T-89/15: Решение на Общия съд от 27 април 2016 г. — Niagara Bottling/EUIPO (NIAGARA) (Марка на Европейския съюз — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Словна марка „NIAGARA“ — Абсолютни основания за отказ — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	50
2016/C 211/64	Дело T-144/15: Решение на Общия съд от 28 април 2016 г. — L'Oréal/EUIPO — Theralab (VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „IDEALINA“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	51
2016/C 211/65	Дело T-539/13: Определение на Общия съд от 21 април 2016 г. — Inclusion Alliance for Europe/Комисия (Жалба за отмяна — Седма рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007-2013 г.) — Проекти MARE, Senior и ECRN — Възстановяване на една част от изплатената финансова помощ — Решение за принудително изпълнение — Естество на изтъкнатите основания — Жалба, която отчасти е явно недопустима и отчасти е явно лишена от всякакво правно основание)	51
2016/C 211/66	Дело T-83/16: Жалба, подадена на 18 февруари 2016 г. — Banca Monte dei Paschi di Siena и Banca Widiba/EUIPO — ING-DIBa („WIDIBA“)	52
2016/C 211/67	Дело T-84/16: Жалба, подадена на 18 февруари 2016 г. — Banca Monte dei Paschi di Siena и Banca Widiba/EUIPO — ING-DIBa („widiba“)	53
2016/C 211/68	Дело T-115/16: Жалба, подадена на 18 март 2016 г. — Sandvik Intellectual Property/EUIPO — Unipapel (ADVEON)	54
2016/C 211/69	Дело T-142/16: Жалба, подадена на 4 април 2016 г. — Dröge и др./Комисия	55
2016/C 211/70	Дело T-149/16: Жалба, подадена на 11 април 2016 г. — Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Комисия	56
2016/C 211/71	Дело T-150/16: Жалба, подадена на 6 април 2016 г. — Ecolab USA/EUIPO („ECOLAB“)	57
2016/C 211/72	Дело T-152/16: Жалба, подадена на 11 април 2016 г. — Megasol Energie/Комисия	58
2016/C 211/73	Дело T-155/16: Жалба, подадена на 6 април 2016 г. — CFA Institute/EUIPO — Bloss и др. (CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE)	59
2016/C 211/74	Дело T-156/16: Жалба, подадена на 7 април 2016 г. — CFA Institute/EUIPO — Ernst и Häcker („CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM“)	60
2016/C 211/75	Дело T-159/16: Жалба, подадена на 15 април 2016 г. — Zitro IP (TRIPLE O NADA)	61

2016/C 211/76	Дело T-172/16: Жалба, подадена на 15 април 2016 г. — Centro Clinico e Diagnostico G.B. Morgagni/Комисия	61
2016/C 211/77	Дело T-174/16: Жалба, подадена на 18 април 2016 г. — Wessel-Werk/EUIPO — Wolf PVG (Всмукващи накрайници за прахосмукачки)	62
2016/C 211/78	Дело T-175/16: Жалба, подадена на 18 април 2016 г. — Wessel-Werk/EUIPO — Wolf PVG (Всмукващи накрайници за прахосмукачки)	63
2016/C 211/79	Дело T-177/16: Жалба, подадена на 22 април 2016 г. — Mema/CPVO (Braeburn 78 (11078)	64
2016/C 211/80	Дело T-178/16: Жалба, подадена на 22 април 2016 г. — Policolor/EUIPO — CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt („Policolor“)	65
Съд на публичната служба на Европейския съюз		
2016/C 211/81	Дело F-141/15: Жалба, подадена на 23 март 2016 г. — ZZ/Комисия	66
2016/C 211/82	Дело F-101/12: Определение на Съда на публичната служба от 26 април 2016 г. — Claus/Комисия	66

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2016/C 211/01)

Последна публикация

ОВ С 200, 6.6.2016 г.

Предишни публикации

ОВ С 191, 30.5.2016 г.

ОВ С 175, 17.5.2016 г.

ОВ С 165, 10.5.2016 г.

ОВ С 156, 2.5.2016 г.

ОВ С 145, 25.4.2016 г.

ОВ С 136, 18.4.2016 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (пети състав) от 21 април 2016 г. — Съвет на Европейския съюз/Bank Saderat Iran,
Европейска комисия

(Дело C-200/13 P) ⁽¹⁾

*(Обжалване — Обща външна политика и политика на сигурност — Борба срещу
разпространението на ядрено оръжие — Ограничителни мерки срещу Ислямска република
Иран — Запразяване на финансовите средства на иранска банка — Задължение за потивирание —
Производство за приетане на акта — Явна грешка в преценката)*

(2016/C 211/02)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: S. Voelaert и M. Bishop)

Други страни в производството: Bank Saderat Iran (представители: D. Wyatt, QC, R. Blakeley, barrister, S. Jeffrey, S. Ashley и A. Irvine, solicitors), Европейска комисия (представители: D. Gauci и M. Konstantinidis)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: L. Christie, S. Behzadi-Spencer, подпомагани от S. Lee, barrister)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Отхвърля насрещната жалба.
- 3) Съветът на Европейския съюз понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Bank Saderat Iran в производствата пред двете инстанции, с изключение на съдебните разноски във връзка с насрещната жалба до Съда.
- 4) Bank Saderat Iran понася направените от него съдебни разноски във връзка с насрещната жалба до Съда, както и тези на Съвета на Европейския съюз във връзка с насрещната жалба до Съда.
- 5) Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски в производствата пред двете инстанции.

⁽¹⁾ ОВ С 171, 15.6.2013 г.

Решение на Съда (първи състав) от 20 април 2016 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Profit Investment SIM SpA, в ликвидация/Stefano Ossi и др.

(Дело C-366/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Понятие за противоречащи си съдебни решения — Искове, които нямат един и същ предмет и са насочени срещу множество ответници с местоживееене в различни държави членки — Условия за пророгация на компетентност — Клауза, с която се възлага компетентност — Понятие за дела, свързани с договор — Проверка за липса на валидно договорно отношение)

(2016/C 211/03)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Profit Investment SIM SpA, в ликвидация

Ответници: Stefano Ossi, Commerzbank Brand Dresdner Bank AG, Andrea Mirone, Eugenio Magli, Francesco Redi, Profit Holding SpA, в ликвидация, Redi & Partners Ltd, Enrico Fiore, E3 SA

Диспозитив

1) Член 23 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че:

- включване на клауза, с която се възлага компетентност, в проспекта за емисия облигации отговаря на изискването за писмена форма по член 23, параграф 1, буква а) от Регламент № 44/2001 само ако договорът, който страните са подписали при емисирането на ценните книжа на първичния пазар, отбелязва приелането на клаузата или изрично препраща към проспекта,
- клауза, с която се възлага компетентност, съдържаща се в проспекта за емисия облигации, изготвен от емитента ил, може да се противопостави на трето лице, което е придобило ценните книжа от финансов посредник, ако се установи, като запитващата юрисдикция следва да провери дали това е така, най-напред, че клаузата е валидна в отношенията между емитента и финансовия посредник, по-нататък, че като записва ценните книжа на вторичния пазар, третото лице встъпва по силата на приложимото национално право във всички свързани с тях права и задължения на финансовия посредник, и накрая, че третото лице е имало възможност да се запознае със съдържащата споменатата клауза проспекта, и,
- включването на клауза, с която се възлага компетентност, в проспекта за емисия облигации може да се счита за форма, която е съобразена с обичая в международната търговия по смисъла на член 23, параграф 1, буква в) от Регламент № 44/2001 и която позволява да се приеме, че лицето, на което споменатата клауза се противопоставя, се е съгласило с нея, ако по-специално се установи, като запитващата юрисдикция следва да провери дали това е така, от една страна, че операторите в съответния отрасъл обичайно и редовно следват такова поведение при сключването на договори от този вид, и от друга страна, или че между самите страни или между тях и извършващи дейност в същия отрасъл трети страни е имало по-ранни търговски отношения, или че разглежданото поведение в отрасъла е достатъчно познато, за да може да се приеме за утвърдена практика.

- 2) Член 5, точка 1, буква а) от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че искове за обявяване на нищожност на договор и за връщане на недължимо платени въз основа на този договор сути са „дела, свързани с договор“ по смисъла на същата разпоредба.
- 3) Член 6, точка 1 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че в хипотезата, когато два иска са предявени срещу множество ответници, имат различен предмет и основание и помежду им не съществува отношение на евентуалност или несъвместимост, не е достатъчно евентуалното уважаване на единия от тях потенциално да може да се отрази върху обхвата на правото, в защита на което е предявен другият иск, за да е налице риск от противоречащи си съдебни решения по смисъла на същата разпоредба.

(¹) ОВ С 260, 7.9.2013 г.

Решение на Съда (голям състав) от 5 април 2016 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana — Италия) — Puligienica Facility Esco SpA (PFE)/ Airgest SpA

(Дело C-689/13) (¹)

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки за услуги — Директива 89/665/ЕИО — Член 1, параграфи 1 и 3 — Производства по обжалване — Жалба за отмяна на решението за възлагане на обществена поръчка, подадена от оферент, чиято оферта е била отхвърлена — Насрецина жалба от избрания за изпълнител оферент — Изведено в националната съдебна практика правило, съгласно което трябва първо да се разгледа насрецината жалба и ако тя е основателна, главната жалба да се обяви за недопустима, без да се разглежда по същество — Съвместимост с правото на Съюза — Член 267 ДФЕС — Принцип за предимство на правото на Съюза — Правен принцип, прогласен с решение на пленума на върховния административен съд на държава членка — Национална правна уредба, съгласно която това решение е задължително за съставите на този съд — Задължение на състава, сезиран с въпрос от правото на Съюза, при несъгласие с решението на пленума да препрати този въпрос на последния — Право или задължение на състава да отпрати преюдициално запитване до Съда)

(2016/С 211/04)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana

Страни в главното производство

Жалбоподател: Puligienica Facility Esco SpA (PFE)

Ответник: Airgest SpA

в присъствието на: Gestione Servizi Ambientali Srl (GSA), Zenith Services Group Srl (ZS)

Диспозитив

- 1) Член 1, параграф 1, трета алинея и параграф 3 от Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство, изменена с Директива 2007/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска главната жалба, която оферент, който има интерес от получаването на определена обществена поръчка и на когото е нанесена или има опасност да бъде нанесена вреда от твърдяно нарушение на правото на Съюза в областта на обществените поръчки или на транспониращите това право разпоредби, е подал с цел отстраняването на друг оферент, да бъде обявена за недопустима съгласно националните процесуални норми, предвиждащи, че първо трябва да се разгледа подадената от втория оферент насрецина жалба.

- 2) Член 267 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална разпоредба, ако тя се тълкува в смисъл, че когато по въпрос относно тълкуването или валидността на правото на Съюза съставът на юрисдикция, действаща като последна инстанция, не е съгласен с насоките, дадени в решение на пленума на тази юрисдикция, той трябва да препрати въпроса на посочения пленум и поради това няма възможност да отправи преюдициално запитване до Съда.
- 3) Член 267 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че след като е получил отговора на Съда на Европейския съюз на поставен от него въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или когато в практиката на Съда на Европейския съюз вече е даден ясен отговор на този въпрос, съставът на юрисдикция, действаща като последна инстанция, трябва да направи всичко възможно, за да бъде приложено даденото тълкуване на правото на Съюза.

(¹) ОВ С 112, 14.4.2014 г.

Решение на Съда (втори състав) от 14 април 2016 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino/Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane — Ufficio delle Dogane di Livorno

(Дело C-131/14) (¹)

(Преюдициално запитване — Селско стопанство — Обща организация на пазарите — Регламент (ЕО) № 565/2002 — Член 3, параграф 3 — Тарифна квота — Чесън с произход от Аржентина — Вносни лицензи — Непрехвърлимост на правата, произтичащи от вносните лицензи — Заобикаляне — Злоупотреба с право — Условия — Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 — Член 4, параграф 3)

(2016/C 211/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino

Ответници: Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane — Ufficio delle Dogane di Livorno

в присъствието на: Roberto Cervati

Диспозитив

Член 3, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 565/2002 на Комисията от 2 април 2002 година относно метода на управление на тарифните квоти и въвеждане на режим на сертификати за произход за чесън, внасян от трети страни и член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности трябва да се тълкуват в смисъл, че поначало допускат схема като разглежданата в главното производство, при която, след като даден оператор, традиционен вносител по смисъла на първия регламент, изчерпал лицензиите си за внос при преференциална ставка, направи поръчка на втори оператор, също традиционен вносител без такива лицензи,

— стоката най-напред се продава извън Европейския съюз от свързано с втория оператор дружество на трети оператор, който е нов вносител по смисъла на същия регламент и притежава такива лицензи,

- след това тази стока се пуска за свободно обращение в Европейския съюз от третия оператор при условията на преференциалната литническа ставка, после се препродава от този трети оператор на втория, и
- накрая се прехвърля от този втори оператор на първия, който така придобива стока, внесена в рамките на предвидената със същия първи регламент тарифна квота, въпреки че не притежава нужната за целта лицензия.

(¹) ОВ С 194, 24.6.2014 г.

Решение на Съда (втори състав) от 7 април 2016 г. — ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. и др./Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия и Съвет на Европейския съюз/Италианска република и др.

(Съединени дела C-186/14 P и C-193/14 P) (¹)

(Обжалване — Дълтинг — Регламент (ЕО) № 384/96 — Член 3, параграфи 5, 7 и 9 — Член 6, параграф 1 — Регламент (ЕО) № 926/2009 — Внос на някои видове безшевни тръби от желязо или стомана с произход от Китай — Окончателно антидълтингово мито — Установяване на опасност от причиняване на вреда — Вземане предвид на данни от времето след периода на разследване)

(2016/C 211/06)

Език на производството: английски

Страни

(Дело C-186/14 P)

Жалбоподатели: ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, по-рано Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos, SA, Vallourec Oil and Gas France, по-рано Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, Vallourec Tubes France, по-рано V & M France, Vallourec Deutschland GmbH, по-рано V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH, Železiarne Podbrezová a.s. (представители: G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, solicitor)

Други страни в производството: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (представители: N. Niejahr, Rechtsanwältin, Q. Azau и H. Wiame, адвокати и F. Carlin, barrister), Съвет на Европейския съюз (представители: J.-P. Nix, подпомаган от B. O'Connor, solicitor, S. Gubel, адвокат), Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland и M. França)

(Дело C-193/14 P)

Жалбоподатели: Съвет на Европейския съюз (представители: J.-P. Nix, подпомаган от B. O'Connor, solicitor, и S. Gubel, адвокат), Италианска република (представители: G. Palmieri, подпомагана от A. Collabолletta, avvocato dello Stato)

Други страни в производството: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, (представители: F. Carlin, barrister, M. Healy, solicitor, N. Niejahr, Rechtsanwältin, Q. Azau et H. Wiame, адвокати), Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland и M. França), ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, по-рано Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Oil and Gas France SAS, по-рано Vallourec Mannesmann Oil & Gas France SAS, Vallourec Tubes France SAS, по-рано V & M France SAS, Vallourec Deutschland GmbH, по-рано V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG, Železiarne Podbrezová a.s. (представители: G. Berrisch, Rechtsanwalt, и B. Byrne, solicitor)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбите по дела C 186/14 P и C 193/14 P.
- 2) Осъжда ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Oil and Gas France SAS, Vallourec Tubes France SAS, Vallourec Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG, Železiarne Podbrezová a.s. и Съвета на Европейския съюз да заплатят съдебните разноски.
- 3) Европейската комисия и Италианската република понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ C 212, 7.7.2014 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 7 април 2016 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg — Германия) — ADM Hamburg AG/Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Дело C-294/14) (¹)

(Преюдициално запитване — Митнически съюз и обща митническа тарифа — Митнически кодекс на Общността — Тарифни преференции — Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Член 74, параграф 1 — Продукти с произход от държава бенефициер — Транспорт — Пратки, състоящи се от слес от сурово палмистово масло с произход от няколко държави, бенефициери на същата тарифна преференция)

(2016/C 211/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: ADM Hamburg AG

Отговорник: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Диспозитив

Член 74, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 1063/2010 на Комисията от 18 ноември 2010 г., следва да бъде тълкуван в смисъл, че в случай като разглеждания в главното производство, където са представени валидни сертификати за произход, може да бъде признато, че пратките сурово палмистово масло имат преференциален произход по смисъла на схемата за общи тарифни преференции, установена с Регламент (ЕО) № 732/2008 на Съвета от 22 юли 2008 година за прилагане на схема от общи тарифни преференции за периода от 1 януари 2009 г. до 31 декември 2011 г. и за изменение на регламенти (ЕО) № 552/97 и (ЕО) № 1933/2006, както и на (ЕО) № 1100/2006 и (ЕО) № 964/2007 регламенти на Комисията (ОВ L 211, стр. 1), дори и когато при тяхното транспортиране до Съюза тези стоки са били слесени в цистерната на транспортен кораб, при положение че може да бъде изключена възможността в тази цистерна да са добавени други продукти, и по-специално такива, към които не се прилага преференциален режим.

(¹) ОВ C 315, 15.9.2014 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 7 април 2016 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Marchon Germany GmbH/Yvonne Karaszkievicz

(Дело C-315/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Самостоятелно заети търговски представители — Директива 86/653/ЕИО — Член 17, параграф 2 — Обезщетение за клиента — Условия за предоставяне — Привличане на нови клиенти — Понятието „нови клиенти“ — Клиенти на принципала, купуващи за първи път стоките, чието пласиране е било поверено на търговския представител)

(2016/C 211/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Marchon Germany GmbH

Ответник: Yvonne Karaszkievicz

Диспозитив

Член 17, параграф 2, буква а), първо тире от Директива 86/653/ЕИО на Съвета от 18 декември 1986 година относно координирането на правото на държавите членки, свързано с дейността на самостоятелно заетите търговски представители, трябва да се тълкува в смисъл, че и в случаите, в които привлечените от търговския представител клиенти за стоките, които принципалът го е натоварил да продава, вече поддържат търговски отношения с този принципал по повод на други стоки, тези клиенти трябва да се считат за нови клиенти по смисъла на тази разпоредба, когато за продажбата от този представител на първите стоки е било нужно да се установят специални търговски отношения, нещо, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ С 329, 22.9.2014 г.

Решение на Съда (първи състав) от 7 април 2016 г. (преюдициално запитване от Krajowa Izba Odwoławcza — Полша) — Partner Apelski Dariusz/Zarząd Oczyszczania Miasta

(Дело C-324/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2004/18/ЕО — Технически възможности и/или професионална квалификация на икономическите оператори — Член 48, параграф 3 — Предпоставки за разчитане на възможностите на други образувания — Ред и условия — Характер на връзките между оферента и другите образувания — Промяна в офертата — Отмяна и повторно провеждане на електронния търг — Директива 2014/24/ЕС)

(2016/C 211/09)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Krajowa Izba Odwoławcza

Страни в главното производство

Жалбоподател: PARTNER Apelski Dariusz

Ответник: Zarząd Oczyszczania Miasta

в присъствието на: Remondis sp. z o.o., MR Road Service sp. z o.o.

Диспозитив

- 1) Член 47, параграф 2 и член 48, параграф 3 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки, разглеждани във връзка с член 44, параграф 2 от същата директива, трябва да се тълкуват в смисъл, че:
 - признават правото на всеки икономически оператор да разчита за определена поръчка на възможностите на други образувания, независимо от естеството на връзките между него и тези образувания, при условие че на възлагащия орган бъде доказано, че кандидатът или оферентът действително ще има на разположение необходимите за изпълнението на поръчката ресурси на споменатите образувания,
 - не е изключено при някои особени обстоятелства упражняването на споменатото право да може да бъде ограничено с оглед на предмета на съответната поръчка, както и на целите ѝ. Такъв е по-специално случаят, когато възможностите, с които разполага трето образувание и които са необходими за изпълнението на поръчката, могат да се прехвърлят на кандидата или оферента, така че той да може да се позове на тях, само ако третото образувание участва пряко и лично в изпълнението на поръчката.
- 2) Член 48, параграфи 2 и 3 от Директива 2004/18 трябва да се тълкува в смисъл, че с оглед на предмета на определена поръчка, както и на нейната цел възлагащият орган може при особени обстоятелства за целите на надлежното изпълнение на поръчката изрично да посочи в обявлението или в спецификацията точни правила, съгласно които икономически оператор може да разчита на възможностите на други образувания, при условие че тези правила съответстват и са пропорционални на предмета и целите на поръчката.
- 3) Предвидените в член 2 от Директива 2004/18 принципи на равно третиране и на недопускане на дискриминация на икономическите оператори трябва да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в спора в главното производство не допускат след отваряне на представените в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка оферти възлагащият орган да уважи искане на икономически оператор офертата, която е подал за цялата поръчка, да бъде взета предвид за целите на възлагането само на някои от нейните обособени позиции.
- 4) Предвидените в член 2 от Директива 2004/18 принципи на равно третиране и на недопускане на дискриминация на икономическите оператори трябва да се тълкуват в смисъл, че налагат отмяна и повторно провеждане на електронен търг, в който не е бил поканен да участва икономически оператор, представил допустима оферта, дори и ако не може да бъде установено дали участието на изключения оператор би променило резултата от търга.
- 5) При обстоятелства като разглежданите в главното производство разпоредбите на член 48, параграф 3 от Директива 2004/18 не могат да се тълкуват с оглед на разпоредбите на член 63, параграф 1 от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18.

(¹) ОВ С 339, 29.9.2014 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 април 2016 г. (преюдициално запитване от Krajský soud v Praze — Чешка република) — Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová/FINWAY a.s.

(Дело C-377/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 93/13/ЕИО — Член 7 — Национални норми относно производството по несъстоятелност — Задължения по силата на договор за потребителски кредит — Средство за ефективна съдебна защита — Точка 1, буква д) от приложението — Неоснователно висок размер на неустойката — Директива 2008/48/ЕО — Член 3, буква л) — Общ размер на кредита — Точка I от приложение I — Размер на усвояването — Изчисляване на годишния процент на разходите — Член 10, параграф 2 — Задължение за информирание — Службена проверка — Санкция)

(2016/C 211/10)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Krajský soud v Praze

Страни в главното производство

Ищци: Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová

Ответник: FINWAY a.s.

Диспозитив

- 1) Член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национални процесуални правила като разглежданите в главното производство, съгласно които в производство по несъстоятелност, от една страна, сезираният съд не може да разгледа служебно евентуалната неравноправност на договорните клаузи, в резултат на които са възникнали предявени в рамките на това производство вземания, макар да разполага с необходимите за тази цел данни от фактическа и правна страна, и от друга, този съд може да прави проверка само на необезпечени вземания, при това единствено въз основа на определени възражения, а имено че вземанията вече не съществуват или са погасени по давност.
- 2) Член 10, параграф 2 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че изисква националният съд, сезиран със спор относно вземания, възникнали в резултат на договор за кредит по смисъла на тази директива, да проверява служебно дали е изпълнено предвиденото в посочената разпоредба задължение за предоставяне на информация и да вземе мерките, предвидени в националното право в случай на неизпълнение на това задължение, стига санкциите да отговарят на изискванията по член 23 от посочената директива.
- 3) Член 3, буква л) и член 10, параграф 2 от Директива 2008/48, както и точка I от приложение I към тази директива трябва да се тълкуват в смисъл, че общият размер на кредита и размерът на усвояването включват всички предоставени на разположение на потребителя суми и поради това не включват тези, които заемодателят използва за покриване на свързаните със съответния кредит разходи и които на практика не се изплащат на потребителя.
- 4) Разпоредбите на Директива 93/13 трябва да се тълкуват в смисъл, че за да се определи дали неустойката, която потребителят трябва да заплати при неизпълнение на задълженията си, е неоснователно висока по смисъла на точка 1, буква д) от приложението към тази директива, следва да се прецени кумулативното действие на всички клаузи за неустойка в съответния договор за кредит, независимо дали кредиторът действително настоява те да бъдат изпълнени изцяло, и че при необходимост съгласно член 6, параграф 1 от посочената директива националните съдилища трябва да вземат всички мерки, които се предвиждат при констатиране на неравноправността на някои клаузи, като оставят без приложение всички признати за неравноправни клаузи, за да се уверят, че потребителят не е обвързан от тях.

⁽¹⁾ ОВ С 395, 10.11.2014 г.

Решение на Съда (първи състав) от 14 април 2016 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Mercantil, Juzgado de lo Mercantil nº 9 de Barcelona — Испания) — Jorge Sales Sinués/Caixaibank SA (C-381/14) и Youssouf Drame Ba/Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc SA) (C-385/14)

(Съединени дела C-381/14 и C-385/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 93/13/ЕИО — Договори между продавачи или доставчици и потребители — Договори за ипотека — Клауза за долен праг — Преценка на клаузата с оглед на обявяването ѝ за недействителна — Производство по колективен иск — Иск за преустановяване на нарушение — Спиране на производството по индивидуален иск със същия предмет)

(2016/C 211/11)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Mercantil nº 9 de Barcelona

Страни в главното производство

Ищци: Jorge Sales Sinués (C-381/14), Youssouf Drame Ba (C-385/14)

Ответници: Caixaibank SA (C 381/14), Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc SA) (C-385/14)

Диспозитив

Член 7 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, задължаваща националния съд, който е сезиран с предявен от потребител индивидуален иск за обявяване на клауза в договор, който потребителят е сключил с продавач или доставчик, за неравноправна, автоматично да спре производството по този иск до приключване с влязло в сила решение на висшестоящото производство по колективен иск, предявен от сдружение на потребители на основание на втория параграф от този член с цел по-специално да се преустанови употребата в договори от същия вид на клаузи, аналогични на тази, във връзка с която е предявен индивидуалният иск, без националният съд да може да прецени уместността на такова спиране от гледна точка на потребителя, който го е сезирал с индивидуален иск, и без този потребител да може да реши да се разграничи от колективния иск.

⁽¹⁾ ОВ С 388, 3.11.2014 г.

Решение на Съда (втори състав) от 14 април 2016 г. (преюдициално запитване от Sąd Najwyższy — Pologne) — Polkomtel sp. z o.o./Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Дело C-397/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директива 2002/22/ЕО — Член 28 — Негеографски номера — Достъп на крайните потребители, пребиваващи в държавата членка на оператора на услугите при използване на негеографски номера — Директива 2002/19/ЕО — Членове 5, 8 и 13 — Правомощия и отговорности на националните регулаторни органи във връзка с достъпа и взаимосвързаността — Налагане, промяна или оттегляне на задължения — Налагане на задължения на предприятията, контролиращи достъпа на крайните потребители — Ценови контрол — Предприятие, което не притежава значителна пазарна сила — Директива 2002/21/ЕО — Решаване на спорове между предприятия — Решение на националния регулаторен орган, определящо условията на сътрудничество и тарифите за услугите между предприятия)

(2016/C 211/12)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Жалбоподател: Polkomtel sp. z o.o.

Ответник: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

в присъствието на: Orange Polska S.A., по-рано Telekomunikacja Polska S.A.

Диспозитив

- 1) Член 28 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) трябва да се тълкува в смисъл, че държава членка може да предвиди, че оператор на обществена електронна съобщителна мрежа трябва да гарантира достъпа до негеографските номера на всички крайни потребители от неговата мрежа в тази държава, а не само на тези от другите държави членки.
- 2) Член 5, параграф 1 и член 8, параграф 3 от Директива 2002/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях (Директива за достъпа), във връзка с член 28 от Директива 2002/22, трябва да се тълкуват в смисъл, че позволяват на национален регулаторен орган, при решаването на спор между два оператора, да наложи на единия задължението да гарантира на крайните потребители достъпа до предоставяните в мрежата на другия оператор услуги при използване на негеографски номера и да фиксира на основание член 13 от Директива 2002/19 тарифите между посочените оператори за този достъп, подобно на разглежданите в делото по главното производство, стига тези задължения да са обективни, прозрачни, пропорционални, недискриминационни, основани на характера на възникналия проблем и обосновани с оглед на целите, посочени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива), и ако предвидените в членове 6 и 7 от тази последна директива процедури евентуално са били спазени, което националният съд трябва да провери.

(¹) ОВ С 431, 1.12.2014 г.

Решение на Съда (голям състав) от 19 април 2016 г. (преюдициално запитване от Højesteret — Danmark) — Dansk Industri (DI), от името на Ajos A/S/Наследници на Karsten Eigil Rasmussen

(Дело C-441/14) (¹)

(Преюдициално запитване — Социална политика — Харта на основните права на Европейския съюз — Директива 2000/78/ЕО — Принцип за недопускане на дискриминация, основана на възраст — Национална правна уредба, противоречаща на дадена директива — Възможност за частноправен субект лице да ангажира отговорността на държавата за нарушение на правото на Съюза — Правен спор между частноправни субекти — Установяване на равновесие между различните права и принципи — Принципи на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания — Роля на националния съд)

(2016/C 211/13)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Højesteret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Dansk Industri (DI), от името на Ajos A/S

Отвeтник: Наследници на Karsten Eigil Rasmussen

Диспозитив

- 1) Общият принцип за недопускане на дискриминация, основана на възраст, конкретизиран с Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите, следва да се тълкува в смисъл, че и в правни спорове между частноправни субекти той не допуска национална правна уредба, с която даден работник или служител се лишава от правото му да получи обезщетение при уволнение, ако той може да претендира изплащането на дължила от работодателя пенсия за осигурителен стаж и възраст по пенсионноосигурителна схема, към която е включен този работник или служител, преди да е навършил 50-годишна възраст, независимо от това дали той е избрал да остане на пазара на труда, или е предпочел да се пенсионира.
- 2) Правото на Съюза следва да се тълкува в смисъл, че националната юрисдикция, сезирана по спор между частноправни субекти, който попада в приложното поле на Директива 2000/78, е длъжна, когато прилага разпоредбите на националното си право, да ги тълкува по такъв начин, че да могат да се приложат в съответствие с тази директива или, ако подобно съответстващо тълкуване е невъзможно, при необходимост да не приложи всяка разпоредба от това национално право, противоречаща на общия принцип за недопускане на дискриминация, основана на възраст. Нито принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, нито възможността на частноправния субект, който счита, че е засегнат от прилагането на дадена национална разпоредба, противоречаща на правото на Съюза, да ангажира отговорността от съответната държава членка за нарушаване на правото на Съюза, не могат да поставят под въпрос това задължение.

(¹) ОВ С 421, 24.11.2014 г.

Решение на Съда (десети състав) от 7 април 2016 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Johannes Evert Antonius Massar/DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Дело C-460/14) (¹)

(Преюдициално запитване — Застраховане на правни разноски — Директива 87/344/ЕИО — Член 4, параграф 1 — Свободен избор на адвокат от застрахованото лице — Съдебно или административно производство — Понятие — Разрешение, предоставено от публично образувание на работодател с оглед на прекратяването на трудов договор)

(2016/C 211/14)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Johannes Evert Antonius Massar

Отвeтник: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Диспозитив

Член 4, параграф 1, буква а) от Директива 87/344/ЕИО на Съвета от 22 юни 1987 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно застраховките за съдебни разноски трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „административно производство“ в тази разпоредба се отнася и до процедура, в която публично образувание предоставя на работодател разрешение за уволнението на застрахован за правни разноски работник или служител.

(¹) ОВ С 448, 15.12.2014 г.

Решение на Съда (трети състав) от 7 април 2016 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — KA Finanz AG/Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group

(Дело C-483/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Римска конвенция — Приложим закон — Презгранично сливане — Директива 78/855/ЕИО — Директива 2005/56/ЕО — Сливане чрез придобиване — Защита на кредиторите — Прехвърляне на всички активи и пасиви на придобиваното дружество към придобиващото дружество)

(2016/C 211/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: KA Finanz AG

Ответник: Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group

Диспозитив

1) Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че:

- след презгранично сливане чрез придобиване приложимото право към тълкуването на сключени от придобиваното дружество договори за заем като разглеждания в главното производство, към изпълнението на задълженията по тях и към начините за прекратяването им е правото, което е било приложено към тези договори преди сливането,
- в случай като разглеждания в главното производство защитата на кредиторите на придобиваното дружество се определя от разпоредбите на националното законодателство, регулирало това дружество.

2) Член 15 от Трета директива 78/855/ЕИО на Съвета от 9 октомври 1978 година, приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора, относно сливанията на акционерни дружества, изменена с Директива 2009/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че предоставя права на притежателите, а не на емитента на ценни книжа, различни от акции и свързани с особени права.

⁽¹⁾ ОВ С 46, 9.2.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 14 април 2016 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Sparkasse Allgäu/Finanzamt Kempten

(Дело C-522/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свобода на установяване — Член 49 ДФЕС — Правна уредба на държава членка, съгласно която кредитните институции са длъжни да информират данъчните органи за активите на починалите и/или клиенти за целите на събирането на данъка върху наследството — Прилагане на тази уредба по отношение на клонове, установени в друга държава членка, в която по принцип поради банковата тайна е забранено да се предоставя такава информация)

(2016/C 211/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sparkasse Allgäu

Ответник: Finanzamt Kempten

Диспозитив

Член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка, която налага на кредитните институции със седалище в тази държава членка задължението да уведомят националните власти за активите, които се съхраняват или управляват от техните несамостоятелни клонове, установени в друга държава членка, в случай на смърт на собственика на тези активи, местно лице в първата държава членка, когато втората държава членка не предвижда подобно задължение за уведомяване и кредитните институции в нея са длъжни да спазват банковата тайна, защитена с наказателни санкции.

(¹) ОВ С 65, 23.2.2015 г.

Решение на Съда (втори състав) от 7 април 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Udine — Италия) — производство, образувано по молба на Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C., в ликвидация

(Дело C-546/14) (¹)

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — ДДС — Член 4, параграф 3 ДЕС — Директива 2006/112/ЕО — Неплатежоспособност — Производство за предпазен конкордат — Частично плащане на вземания за ДДС)

(2016/С 211/17)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Udine

Страни в главното производство

Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C., в ликвидация

В присъствието на: Pubblico Ministero presso il Tribunale di Udine

Диспозитив

Член 4, параграф 3 ДЕС, както и член 2, член 250, параграф 1 и член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, тълкувана в смисъл, че неплатежоспособен търговец може да сезира съд с молба за откриване на производство за предпазен конкордат с цел погасяване на задълженията му чрез ликвидация на неговото илуцество, в която той предлага само частично плащане на задължение за ДДС, като установява чрез експертиза, извършена от независим експерт, че това задължение не би било изплатено по-пълно в случай на обявяване на посочения търговец в несъстоятелност.

(¹) ОВ С 81, 9.3.2015 г.

Решение на Съда (пети състав) от 7 април 2016 г. — *Holcim (Romania) SA*/Европейска комисия

(Дело C-556/14 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Околна среда — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Членове 19 и 20 — Регламент (ЕО) №2216/2004 — Член 10 — Система от регистри на операциите относно емисионните квоти — Виновна отговорност — Отказ на Колисията да разкрие информация и да забрани всички операции, свързани с откраднатите емисионни квоти — Невиновна отговорност)

(2016/C 211/18)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: *Holcim (Romania) SA* (представител: L. Arnauts, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: E. White и K. Mifsud-Bonnici)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда *Holcim (Romania) SA* да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 65, 23.2.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 21 април 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia del País Vasco — Испания) — *Mimoun Khachab/Subdelegación del Gobierno en Álava*

(Дело C-558/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2003/86/ЕО — Член 7, параграф 1, буква в) — Събиране на селейството — Необходими условия за упражняване на правото на събиране на селейството — Стабилни, регулярни и достатъчни финансови ресурси — Национална правна уредба, която допуска прогнозна оценка на вероятността кандидатът за събиране на селейството да запази финансовите си ресурси — Съвместимост)

(2016/C 211/19)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Mimoun Khachab*

Ответник: *Subdelegación del Gobierno en Álava*

Диспозитив

Член 7, параграф 1, буква в) от Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството трябва да се тълкува в смисъл, че разрешава на компетентните органи на държава членка да откажат да уважат заявление за събиране на семейството, като основат решението си на прогнозна оценка — отчитаща промените в доходите на кандидата за събиране на семейството през последните шест месеца преди датата на заявлението — на вероятността през годината след подаването на това заявление кандидатът да запази стабилните, регулярни и достатъчни финансови ресурси, с които трябва да разполага, за да издържа себе си и членовете на своето семейство, без да прибегва до системата за социално подпомагане на тази държава членка.

(¹) ОВ С 46, 9.2.2015 г.

Решение на Съда (голям състав) от 12 април 2016 г. (преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания) — Caner Genc/Integrationsministeriet

(Дело C-561/14) (¹)

(Преюдициално запитване — Споразумение за асоцииране ЕИО — Турция — Решение № 1/80 — Член 13 — Клауза „standstill“ — Събиране на семейството — Национална правна уредба, предвиждаща нови, по-строги условия за събиране на семейството за икономически неактивни членове на семейството на икономически активни турски граждани, пребиваващи и имащи право на пребиваване в разглежданата държава членка — Условие да е налице връзка, достатъчна за успешна интеграция)

(2016/C 211/20)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Caner Genc

Ответник: Integrationsministeriet

Диспозитив

Национална мярка като разглежданата в главното производство — според която в хипотезата на турски работник, законно пребиваващ в съответната държава членка, и неговото ненавършило пълнолетие дете условие за събиране на семейството е детето да има или да може да установи достатъчна връзка с тази държава членка, за да се интегрира успешно, ако то и другият му родител пребивават в държавата по произход или друга държава и молбата за събиране на семейството е подадена след изтичане на двугодишния срок, считано от датата, на която родителят, пребиваващ в съответната държава членка, е получил разрешение за постоянно пребиваване или разрешение за пребиваване, което може да се трансформира в постоянно — представлява „ново ограничение“ по смисъла на член 13 от Решение № 1/80 на Съвета по асоцииране от 19 септември 1980 година относно развитието на асоциирането, приложено към Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция, подписано на 12 септември 1963 г. в Анкара от Република Турция, от една страна, както и от държавите — членки на ЕИО, и Общността, от друга страна, и сключено, одобрено и утвърдено от илето на Общността с Решение 64/732/ЕИО на Съвета от 23 декември 1963 г.

Това ограничение не може да бъде обосновано.

(¹) ОВ С 65, 23.2.2015 г.

Решение на Съда (първи състав) от 21 април 2016 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH/Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH, Amazon Media Sàrl

(Дело C-572/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Компетентност по граждански и търговски дела — Член 5, точка 3 — Понятие за „дела относно деликт или квазиделикт“ — Директива 2001/29/ЕО — Хармонизиране на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество — Член 5, параграф 2, буква б) — Право на възпроизвеждане — Изключения и ограничения — Възпроизвеждане за лично ползване — Справедливо обезщетение — Неизплащане — Евантуално включване в приложното поле на член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001)

(2016/C 211/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

Ответници: Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH, Amazon Media Sàrl

Диспозитив

Член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела следва да се тълкува в смисъл, че иск, с който се претендира заплащането на възнаграждение, на основание на национална правна уредба като посочената в главното дело, с която се транспонира предвидената в член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29/ЕО система за „справедливо възнаграждение“, попада в обхвата на понятието „дела относно деликт или квазиделикт“ по смисъла на член 5, точка 3 от този регламент.

⁽¹⁾ ОВ С 81, 9.3.2015 г.

Решение на Съда (десети състав) от 7 април 2016 г. (преюдициално запитване от Gerechtshof Amsterdam — Нидерландия) — АК (*)/Achmea Schadeverzekeringen NV, Stichting Achmea Rechtsbijstand

(Дело C-5/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Застраховане на правни разноски — Директива 87/344/ЕИО — Член 4, параграф 1 — Свободен избор на адвокат от застрахованото лице — Съдебно или административно производство — Понятие — Оспорване на отказ за разрешаване ползването на грижи)

(2016/C 211/22)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Gerechtshof Amsterdam

(*) Информацията е заличена или заменена в съответствие с правната рамка относно личните данни и/или поверителността.

Страни в главното производство

Жалбоподател: АК (*)

Ответници: Achmea Schadeverzekeringen NV, Stichting Achmea Rechtsbijstand

Диспозитив

Член 4, параграф 1, буква а) от Директива 87/344/ЕИО на Съвета от 22 юни 1987 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно застраховките за съдебни разноски следва да бъде тълкуван в смисъл, че понятието „административно производство“ в посочената разпоредба включва фазата на оспорването пред публичноправен орган, в рамките на която този орган издава решение, което може да се обжалва по съдебен ред.

(¹) ОВ С 107, 30.3.2015 г.

Решение на Съда (шести състав) от 14 април 2016 г. — Netherlands Maritime Technology Association/Европейска комисия, Кралство Испания

(Дело C-100/15 P) (¹)

(Обжалване — Държавни помощи — Режим за предсрочна амортизация на стойността на някои активи, придобити чрез финансов лизинг — Решение, с което се установява, че не е налице държавна помощ — Неоткриване на официална процедура по разследване — Недостатъчно и непълно разглеждане — Задължение за мотивиране — Селективност)

(2016/C 211/23)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Netherlands Maritime Technology Association (представители: K. Struckmann, Rechtsanwalt, G. Forwood, barrister)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: L. Flynn и P. Němečková), Кралство Испания (представител: M. A. Sampol Pucurull)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Netherlands Maritime Technology Association да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.
- 3) Кралство Испания понася направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ С 127, 20.4.2015 г.

(*) Информацията е заличена или заменена в съответствие с правната рамка относно личните данни и/или поверителността.

**Решение на Съда (трети състав) от 7 април 2016 г. — Tarif Akhras/Съвет на Европейския съюз,
Европейска комисия**

(Дело C-193/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Обща външна политика и политика на сигурност (ОВППС) — Ограничителни мерки, взети срещу Сирийската арабска република — Мерки, насочени срещу лица и образувания, които се ползват от режима или го подкрепят — Доказване на основателността на включването в списъците — Съвкупност от индикации — Изопачаване на доказателствата)

(2016/С 211/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Tarif Akhras (представители: S. Millar и S. Ashley, solicitors, D. Wyatt QC, R. Blakeley, Barrister)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: M.-M. Joséphidès и M. Bishop), Европейска комисия (представители: D. Gauci и L. Navas)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Tarif Akhras да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Съвета на Европейския съюз.
- 3) Осъжда Европейската комисия да понесе направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 205, 22.6.2015 г.

**Решение на Съда (втори състав) от 7 април 2016 г. — Central Bank of Iran/Съвет на Европейския
съюз**

(Дело C-266/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Ограничителни мерки срещу Ислямска република Иран — Списък на лицата и образуванията, чиито финансови средства и икономически ресурси се замразяват — Критерий, изведен от материалната, логистична или финансова подкрепа на правителството на Иран — Финансови услуги, извършвани от централна банка)

(2016/С 211/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Central Bank of Iran (представители: M. Lester и Z. Al-Rikabi, Barristers)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: V. Piessevaux и M. Bishop)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Central Bank of Iran да заплати, освен направените от нея съдебни разноски, и съдебните разноски на Съвета на Европейския съюз.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 7.9.2015 г.

Решение на Съда (шести състав) от 7 април 2016 г. (преюдициално запитване от Cour du travail de Bruxelles — Белгия) — Office national de l'emploi (ONEm)/M, M/Office national de l'emploi (ONEm), Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage (CAPAC)

(Дело C-284/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Членове 45 ДФЕС и 48 ДФЕС — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 15, параграф 2 — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 67, параграф 3 — Социално осигуряване — Обезщетение за безработица за допълване на доходите от работа на непълно работно време — Предоставяне на това обезщетение — Завършване на периоди на заетост — Сулиране на осигурителните периоди или на периодите на заетост — Съобразяване на осигурителни периоди или периоди на заетост, завършени съгласно законодателството на друга държава членка)

(2016/C 211/26)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour du travail de Bruxelles

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Office national de l'emploi (ONEm), M

Ответници: M, Office national de l'emploi (ONEm), Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage (CAPAC)

Диспозитив

- 1) Член 67, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в изменената и актуализираната му редакция съгласно Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г., изменен с Регламент (ЕО) № 592/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г., трябва да се тълкува в смисъл, че допуска държава членка да откаже сулиране на периодите на заетост, което е необходимо, за да се допусне ползването на обезщетение за безработица за допълване на доходите от работа на непълно работно време, когато работата не е била предшествана от никакъв осигурителен период или от период на заетост в тази държава членка.
- 2) При разглеждането на втория поставен въпрос не се установяват обстоятелства, които могат да засегнат валидността на член 67, параграф 3 от Регламент 1408/71, в изменената и актуализираната му редакция съгласно Регламент № 118/97, изменен с Регламент № 592/2008.

⁽¹⁾ ОВ С 279, 24.8.2015 г.

Решение на Съда (голям състав) от 5 април 2016 г. (преюдициално запитване от Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen — Германия) — Изпълнение на европейски заповеди за арест, издадени за Pál Aranyosi (C-404/15), Robert Căldăraru (C-659/15 PPU)

(Съединени дела C-404/15 и C-659/15 PPU) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Ратково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест — Основания за отказване на изпълнението — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 4 — Забрана за нечовешко и унижително отношение — Условия на задържане в издаващата държава членка)

(2016/C 211/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Страни в главното производство

Pál Aranyosi (C-404/15), Robert Căldăraru (C-659/15 PPU)

Диспозитив

Член 1, параграф 3, член 5 и член 6, параграф 1 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че когато са налице обективни, достоверни, точни и надлежно актуализирани данни, които сочат за съществуването на системни или общи, засягащи определени групи лица или определени места за задържане недостатъци във връзка с условията на задържане в издаващата държава членка, изпълняващият съдебен орган трябва да направи конкретна и точна проверка дали са налице сериозни и потвърдени основания да се приеме, че поради условията на задържането му в тази държава членка лицето, за което е издадена европейска заповед за арест за целите на провеждането на наказателно производство или на изпълнението на наказание лишаване от свобода, ще е изложено на реална опасност от нечовешко или унижително отношение по смисъла на член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз, в случай че бъде предадено на тази държава членка. За тази цел той трябва да поиска предоставянето на допълнителна информация от издаващия съдебен орган, който, след като при необходимост поиска помощ от централния орган или от един от централните органи на издаващата държава членка по смисъла на член 7 от посоченото Рамково решение, трябва да предостави тази информация в определения в искането срок. Изпълняващият съдебен орган трябва да отложи своето решение относно предаването на заинтересованото лице, докато не получи допълнителната информация, която му позволява да изключи съществуването на такава опасност. Ако съществуването на опасността не може да се изключи в разумен срок, посоченият орган трябва да реши дали да прекрати процедурата по предаване.

(¹) ОВ С 320, 28.9.2015 г.
ОВ С 59, 15.2.2016 г.

Жалба, подадена на 12 февруари 2016 г. от Continental Reifen Deutschland GmbH срещу решението на Общия съд (седми състав), постановено на 8 декември 2015 г. по дело T-525/14 — Compagnie générale des établissements Michelin/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-84/16 P)

(2016/C 211/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Continental Reifen Deutschland GmbH (представители: S. O. Gillert, K. Vanden Bossche, B. Köhn-Gerdes, J. Schumacher, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Compagnie générale des établissements Michelin

Искания на жалбоподателя

— да отмени изцяло решението на Общия съд от 8 декември 2015 г. по дело T-525/14;

— да върне делото на Общия съд за да преразгледа въпроса за присъщия отличителен характер на спорните знаци, що се отнася до елементите, от които тези знаци се състоят, както и до съществуващата между тях степен на сходство и да

— да осъди ответника да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбата се основава на допуснато от Общия съд нарушение на правото на Съюза в решението му от 8 декември 2015 г., тъй като не се съобразил с член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 ⁽¹⁾ относно марката на Европейския съюз.

Накратко, Общият съд извършил неправилна преценка на отличителния характер на спорната заявка за марка на Общността

„“, в това число на елементите „“ и „“, от които се състои този знак, и този на по-ранната марка „“. В допълнение, тази

неправилна преценка на Общия съд се основала както на изопачаване на фактите що се отнася до езиковите познания на съответните потребители и тяхното разбиране на смисъла на елементите на спорните знаци, така и на изопачаване на доказателствата, представени от ответника като приложения С.1 и С.4, понастоящем представени като приложение б.

По-нататък Общият съд не се мотивирал защо в своята преценка на тяхното сходство не е взел предвид някои аспекти на спорните знаци, например техните фигуративни елементи.

Като се основал на тези неправилни съображения, Общият съд погрешно приел, че предвид силното сходство или идентичността на обозначените продукти, средната степен на сходство между заявената марка и по-ранната френска марка, и нормално присъщия отличителен характер на по-ранната марка, е налице вероятност от объркване съгласно член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, стр. 1).

Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 22 февруари 2016 г. — „Polbud — Wykonawstwo“ ООД

(Дело C-106/16)

(2016/C 211/29)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страна в главното производство

Жалбоподател: „Polbud — Wykonawstwo“ ООД

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли член 49 и член 54 от Договора за функционирането на Европейския съюз прилагане от страна на държава членка, в която е учредено търговско дружество (като дружество с ограничена отговорност), националноправни разпоредби, които обуславят заличаването от регистъра от прекратяването на дружеството след ликвидация, ако дружеството е пререгистрирано в друга държава членка по решение на съдружниците за запазване на правосубектността, придобита в държавата на учредяване?

- 2) При отрицателен отговор: Възможно ли е член 49 и член 54 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че предвиденото в националните разпоредби задължение за провеждане на производство по ликвидация на дружеството — обхващащо довършване на текущите сделки, събиране на вземанията, изпълнение на задълженията и попълване на имуществото на дружеството, удовлетворяване или обезпечаване на кредиторите, представяне на финансов отчет за посочените дейности, както и определяне на субекта, който ще съхранява книгата и документите —, което предхожда неговото прекратяване, настъпващо от момента на заличаване от регистъра, представлява подходящо, необходимо и пропорционално средство за защита на голям обществен интерес, изразяващ се в защита на кредиторите, на миноритарните съдружници и на работниците и служителите на мигриращото дружество?
- 3) Трябва ли член 49 и член 54 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че ограниченията на свободата на установяване обхващат случая, в който дружество, с цел преобразуване в дружество на друга държава членка, прехвърля в нея седалището си по устав, без да променя основното място, на което осъществява дейността си и което остава в държавата на учредяване?

**Преюдициално запитване от Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария),
постъпило на 26 февруари 2016 г. — Günther Horváth/Vas Megyei Kormányhivatal**

(Дело C-113/16)

(2016/C 211/30)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Günther Horváth

Ответник: Vas Megyei Kormányhivatal

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли ограничение, противоречащо на членове 49 и 63 от Договора за функционирането на Европейския съюз, правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство — която поставя запазването на правата на ползване и обработване, учредени върху земеделски земи, в зависимост от доказването на близка родствена връзка с учредило такива права лице — при положение че, ако носителят на правото на ползване или обработване не може да докаже наличието на близка родствена връзка, правото му се погасява *ex lege* без никакво имуществено обезщетение?
 - 2) С оглед на членове 49 и 63 от Договора за функционирането на Европейския съюз гражданите на съответната държава членка и гражданите на останалите държави членки в еднаква степен ли са засегнати на практика от правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство — която поставя запазването на правата на ползване и обработване, учредени върху земеделски земи, в зависимост от доказването на близка родствена връзка с учредило такива права лице — при положение че, ако носителят на правото на ползване или обработване не може да докаже наличието на близка родствена връзка, правото му се погасява *ex lege* без никакво имуществено обезщетение?
-

Преюдициално запитване от Kúria (Унгария), постъпило на 26 февруари 2016 г. — Damien Zöldség, Gyümölcs Kereskedelmi és Tanácsadó Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Дело C-114/16)

(2016/C 211/31)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kúria

Страни в главното производство

Жалбоподател: Damien Zöldség, Gyümölcs Kereskedelmi és Tanácsadó Kft.

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Преюдициален въпрос

Следва ли разпоредбите на членове 167, 168, 178 и 179 от Директивата за ДДС ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че при данъчна ревизия данъчната администрация е длъжна да признае правото на приспадане на данъчнозадълженото лице, когато, макар у данъчната му декларация да не е включен платеният данък, същото разполага с фактури в съответствие с посочената директива и при данъчната ревизия поиска да му бъде признато правото на приспадане?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Szolnoki Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 1 март 2016 г. — Túrkevei Tejtermelő Kft./Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Дело C-129/16)

(2016/C 211/32)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Szolnoki Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Túrkevei Tejtermelő Kft.

Ответник: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Преюдициални въпроси

- 1) Противоречи ли на член 191 от Договора за функционирането на Европейския съюз и на разпоредбите на Директива 2004/35/ЕО ⁽¹⁾ относно екологичната отговорност по отношение на предотвратяването и отстраняването на екологичните щети национална уредба, която съгласно принципа „замърсителят плаща“ позволява на административния орган за защита на околната среда да държи по особен начин отговорен за обезщетяването на екологичните щети собственика, без да трябва преди това да разгледа по същество дали има причинно-следствена връзка между поведението на това лице (търговско дружество) и замърсяването?

- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос и ако предвид замърсяването на въздуха не е необходимо да се отстранят екологичните щети, може ли да се обоснове налагането на глоба в областта на защитата на качеството на въздуха, въз основа на правна уредба на държава членка, която е по-строга от предвидената в член 16 от Директива 2004/35/ЕО и в член 193 ДФЕС, или тази по-строга уредба не може доведе до налагане на глоба с чисто санкционен характер на собственика, който не носи отговорност за замърсяването?

(¹) Директива 2004/35/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно екологичната отговорност по отношение на предотвратяването и отстраняването на екологичните щети (ОВ L 143, 2004 г., стр. 56; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 11, стр. 168).

Преюдициално запитване от Krajowa Izba Odwoławcza (Полша), постъпило на 1 март 2016 г. — Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik/Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

(Дело C-131/16)

(2016/C 211/33)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Krajowa Izba Odwoławcza

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Archus sp. z o.o.,

Gama Jacek Lipik

Ответник: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли член 10 от Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги (¹), да се тълкува в смисъл, че когато в определения срок (тоест в срока за подаване на оферти) икономическите оператори не представят изискваните от възлагащия орган „декларации или документи“ (понятие, което обхваща и мострите от предмета на поръчката), удостоверяващи, че предлаганите доставки на стоки, услуги или строителство отговарят на изискванията на възлагащия орган, или когато представят изискваните от възлагащия орган „декларации или документи“, но в тях има грешки, се допуска възлагащият орган да е длъжен да изиска от тези оператори да представят липсващите или съответно коригирани „декларации или документи“ (мостри) в определен допълнителен срок, без да е установена забрана, съгласно която допълващите офертата „декларации или документи“ (мостри) не бива да променят съдържанието на офертата?
- 2) Може ли член 10 от Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги, да се тълкува в смисъл, че възлагащият орган може да задържи внесения от икономическия оператор депозит, ако след отправено искане от възлагащия орган за допълване на офертата икономическият оператор не представи „документи или декларации“ (мостри), удостоверяващи, че предлаганите доставки на стоки, услуги или строителство отговарят на изискванията на възлагащия орган, при положение че подобно допълване на офертата би довело до промяна на съдържанието ѝ, или не даде съгласие за поправяне на офертата му от възлагащия орган, което води до невъзможност офертата на този оператор да бъде избрана като най-изгодна?

- 3) Трябва ли член 1, параграф 3 от Директива 92/13/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прилагането на правилата на Общността по възлагане на обществени поръчки на субекти, извършващи дейност във водния, енергийния, транспортния и телекомуникационния сектор, изменена с Директива 2007/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 година за изменение на директиви 89/665/ЕИО и 92/13/ЕИО на Съвета с оглед повишаване на ефективността на процедурите за преразглеждане при възлагане на обществени поръчки, да се тълкува в смисъл, че с израза „определена обществена поръчка“, използван в тази разпоредба в контекста на „интерес от получаването на определена обществена поръчка“, се има предвид „конкретната провеждана процедура за възлагане на обществена поръчка“ (в случая: процедурата, открита с обявлението от 3 юни 2015 г.), или се има предвид „конкретният предмет на поръчката“ (в случая: услугата за цифровизиране на документите от архива на възлагащия орган), независимо дали като последица от уважаването на жалбата възлагащият орган ще е длъжен да прекрати провежданата процедура за възлагане на обществена поръчка и евентуално да открие нова процедура за възлагането на тази поръчка?

(¹) ОВ L 134, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 3.

Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 7 март 2016 г. — Georgsmarienhütte GmbH и др./Федерална република Германия

(Дело C-135/16)

(2016/C 211/34)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Georgsmarienhütte GmbH, Stahlwerk Bous GmbH, Schmiedag GmbH, Harz Guss Zorge GmbH

Ответник: Федерална република Германия

Преюдициален въпрос

Нарушава ли решението на Европейската комисия от 25 ноември 2014 г. (Решение от 25 ноември 2014 година относно схема за помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) [приведена в действие от Германия за подкрепа на електроенергия от възобновяеми източници и на енергоемки потребители], C(2014)8786 окончателен) (¹) Договора за функционирането на Европейския съюз, доколкото Комисията квалифицира ограничаването на размера на допълнителната такса по EEG като помощ по смисъла на член 107 ДФЕС?

(¹) ОВ L 250, 2015 г., стр. 122.

Преюдициално запитване от Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal (Португалия), постъпило на 14 март 2016 г. — Município de Palmela/ASAE — Divisão de Gestão de Contraordenações

(Дело C-144/16)

(2016/C 211/35)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal

Страни в главното производство

Жалбоподател: Município de Palmela

Ответник: ASAE — Divisão de Gestão de Contraordenações

Преюдициални въпроси

- а) Като се има предвид, че Декрет-закон № 379/97 от 27 декември утвърждава Правилника, с който се установяват изискванията за безопасност, които трябва да се спазват при определяне на местоположението, изграждането, проектирането и функционалната организация на местата за игра и развлечения, на съответното оборудване и меки настилки,
- б) Като се има предвид, че Декрет-закон № 119/2009 от 19 май изменя Декрет-закон № 379/97 от 27 декември, като изменя текста на някои технически стандарти и добавя други технически стандарти, и публикува отново, с въведените изменения, посочения Правилник, от който е част,
- в) Като се има предвид, че никой от двата споменати национални нормативни текста не е бил съобщен на Европейската комисия, в контекста на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти, установени в Директива 98/34/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година, изменена с Директива 98/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 юли 1998 година и транспонирана във вътрешния правен ред с Декрет-закон № 58/2000 от 18 април 2000 г.:
- 1) Трябва ли националният съд да постанови пълната неприложимост на национален нормативен текст, който въвежда технически стандарти и, в противоречие с разпоредбите на Директива 98/34/ЕО, не е бил съобщен на Европейската комисия, или да ограничи решението за неприложимост до новите технически стандарти, въведени с националния нормативен текст, или
 - 2) трябва да се обяви пълната неприложимост на национален нормативен текст, който въвежда технически стандарти и в противоречие с разпоредбите на Директива 98/34/ЕО не е бил съобщен на Европейската комисия, или решението за неприложимост трябва да се ограничи до новите технически правила, въведени с националния нормативен текст?
 - 3) Всички технически стандарти, съдържащи се в споменатия правилник, ли са неприложими, или само техническите стандарти, изменени или въведени с Декрет-закон № 119/2009 от 19 май 2009 г.?

⁽¹⁾ Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти (ОВ 1998, L 204, стр. 37; Специално издание на български език, глава 13, том 23, стр. 207).

Преюдициално запитване от Vredegerecht te Antwerpen (Белгия), постъпило на 14 март 2016 г. — Karel de Grote — Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW/Susan Romy Jozef Kuijpers

(Дело C-147/16)

(2016/C 211/36)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Vredegerecht te Antwerpen

Страни в главното производство

Ищец: Karel de Grote — Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW

Ответник: Susan Romy Jozef Kuijpers

Преюдициални въпроси

- 1) Когато националният съд е сезиран с иск срещу потребител във връзка с изпълнението на договор и съгласно вътрешните процесуални разпоредби има правомощие да провери служебно единствено дали искането противоречи на императивни национални разпоредби, оправомощен ли е този съд по същия начин да провери и да се произнесе служебно — дори при неявяване на ответника — дали въпросният договор попада в приложното поле на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾, така както е транспонирана в белгийското право?
- 2) Трябва ли свободно учебно заведение, което предоставя на потребител субсидирани образователни услуги, да се смята за търговец по смисъла на правото на Съюза във връзка с договора за предоставянето на тези образователни услуги срещу заплащане на такси за обучение, евентуално заедно със сума за възстановяване на направените от учебното заведение разходи?
- 3) Попада ли в приложното поле на Директива 93/13/ЕИО договарят между потребител и субсидирано свободно учебно заведение за предоставянето на субсидирани образователни услуги от страна на това заведение и следва ли свободното учебно заведение, което предоставя на потребител субсидирани образователни услуги, да се смята за „продавач или доставчик“ по смисъла на тази директива във връзка с договора за предоставянето на образователните услуги?

⁽¹⁾ ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

**Преюдициално запитване от Finanzgericht München (Германия), постъпило на 17 март 2016 г. —
Tigers GmbH/Hauptzollamt Landshut**

(Дело C-156/16)

(2016/C 211/37)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht München

Страни в главното производство

Жалбоподател: Tigers GmbH

Ответник: Hauptzollamt Landshut

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 1, параграф 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 412/2013 ⁽¹⁾ на Съвета от 13 май 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на керамични съдове и прибори за сервиране или за кухня с произход от Китайската народна република за целите на първоначалното определяне на окончателно антидъмпингово мито да се представи впоследствие валидна търговска фактура в случаите, когато са изпълнени всички други условия, необходими за получаване на индивидуална антидъмпингова митническа ставка?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос,

Налице ли е противоречие с член 78 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 ⁽²⁾ на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 2700/2000 ⁽³⁾ на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 2700/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2000 година, ако в рамките на процедура за проверка митническият орган отхвърли искане за възстановяване на антидъмпингово мито с мотива, че деклараторът е представил надлежно изготвена търговска фактура едва след митническото деклариране?

⁽¹⁾ ОВ L 131, стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 302, стр. 1

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 2700/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2000 година за изменение на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за установяване на Митнически кодекс на Общността (ОВ, L 311, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 13, стр. 12).

Преюдициално запитване от Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Oviedo (Испания),
постъпило на 16 март 2016 г. — Margarita Isabel Vega González/Consejería de Hacienda y Sector
Público de la Administración del Principado de Asturias

(Дело C-158/16)

(2016/C 211/38)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Oviedo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Margarita Isabel Vega González

Ответник: Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли понятието „**условия на наемане на работа**“, използвано в клауза 4 от Рамковото споразумение за срочната работа, намиращо се в приложение към Директива 1999/70/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 юни 1999 г., да се тълкува в смисъл, че включва право за работник по срочно трудово правоотношение, който е избран на представителна политическа длъжност, да иска и да получи, също като работника по постоянно трудово правоотношение, спиране на изпълнението на служебното правоотношение с работодателя и след изтичане на съответния парламентарен мандат да се върне на длъжността, която е заемал?
- 2) Трябва ли **принципът на недопускане на дискриминация**, до който се отнася клауза 4 от Рамковото споразумение за срочната работа, намиращо се в приложение към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г., да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като член 59, параграф 2 от Закон 3/1985 за организацията на публичната служба в администрацията на Княжество Астурия, напълно и безусловно забраняваща признаването на административен статут „неплатен отпуск за изпълнение на особени задачи“ на временно назначените служители, които са избрани за представители в парламента, при положение че такова право се признава на служителите, които са издържали конкурс?

⁽¹⁾ ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129.

Преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag (Нидерландия), постъпило на 21 март 2016 г. —
Christian Louboutin, Christian Louboutin SAS/Van Haren Schoenen BV

(Дело C-163/16)

(2016/C 211/39)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Den Haag

Страни в главното производство

Жалбоподател: Christian Louboutin, Christian Louboutin SAS

Ответник: Van Haren Schoenen BV

Преюдициален въпрос

Ограничават ли се понятието за форма по смисъла на член 3, параграф 1, буква д), подточка iii) от Директива 2008/95/ЕО ⁽¹⁾ („Form“, „shape“, респективно „form“ в текста на немски, английски и френски език на тази директива) до триизмерните характеристики на стоките като техните контури, размери или обем (които се изразяват в три измерения), или тази разпоредба обхваща и други (не триизмерни) характеристики на стоките като цвета?

⁽¹⁾ Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (кодифицирана версия) (ОВ L 299, 2008 г., стр. 25).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 25 март 2016 г. —
Ljiljana Kammerer, Frank Kammerer/Swiss International Air Lines AG**

(Дело C-172/16)

(2016/C 211/40)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Ищци: Ljiljana Kammerer, Frank Kammerer

Ответник: Swiss International Air Lines AG

Преюдициален въпрос

Следва ли Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт от 21 юни 1999 г., изменено с Решение № 2/2010 от 26 ноември 2010 година на Съвместния комитет за въздушен транспорт между Общността и Швейцария, да се тълкува в смисъл, че в съответствие с член 3, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾, този регламент се прилага и по отношение на пътници, които имат намерение да пристигнат на летища на територията на Швейцария с полет от трета страна?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Court of Appeal (Ирландия), постъпило на 29 март 2016 г. — М.Н./М.
Н.**

(Дело C-173/16)

(2016/C 211/41)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal

Страни в главното производство

Жалбоподател: М.Н.

Ответник: М.Н.

Преюдициални въпроси

Трябва ли изразът „към момента на подаване на исковата молба [...] в съда“, съдържащ се в член 16, параграф 1, буква а) от Регламент № 2201/2003 ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че означава:

- i) моментът, когато исковата молба е получена от съда, дори и ако съгласно националното право получаването ѝ само по себе си не води до образуване на производство, или
- ii) моментът, когато след получаването на исковата молба е образувано производство съгласно националното право [?]

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183)

Жалба, подадена на 31 март 2016 г. от Tilly-Sabco срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 14 януари 2016 г. по дело T-397/13, Tilly-Sabco/Комисия

(Дело C-183/16 P)

(2016/C 211/42)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Tilly-Sabco (представители: R. Milchior, F. Le Roquais, S. Charbonnel, avocats)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания

- да се отмени решението на Общия съд от 14 януари 2016 г. по дело T-397/13 с изключение на частта относно допустимостта на жалбата в първоинстанционното производство;
- на основание член 61 от Статута да се постанови окончателно решение по делото и да се отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 689/2013 на Комисията от 18 юли 2013 година за определяне на възстановяванията при износ на птиче месо ⁽¹⁾ на нула;
- Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разходи в първоинстанционното производство и в настоящото производство по обжалване.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата си.

Първото основание е изведено от неправилно тълкуване от Общия съд на член 3, параграф 3 от Регламент № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ⁽¹⁾. Комисията не позволила на комитета да разгледа в определените срокове всички необходими елементи, включително размера на възстановяванията, за да даде становището си по проекта за регламент.

Второто основание е изведено от неправилно тълкуване на член 164, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) ⁽²⁾. Жалбоподателят по-специално твърди, че Общият съд погрешно квалифицирал Регламент за изпълнение № 689/2013 като „*периодичен селскостопански инструмент*“.

Третото основание е изведено от липса на обосновка или от непълнота на мотивите на Регламент за изпълнение № 689/2013 и по специално засяга квалифицирането като „стандартен регламент“ и мотивите за определянето на „нула“ на размера на възстановяванията. Освен това начинът на определяне на размерите на възстановяванията оставал извън обхвата на съдебния контрол. Мотивите на обжалваното решение относно постепенното намаляване на размерите на възстановяванията били противоречиви.

Четвъртото основание е изведено от нарушаване на правната уредба или от явна грешка в преценката, тъй като Общият съд не изтъквал правилно критериите по член 164, параграф 3 от Регламент № 1234/2007. Всъщност за определени критерии Общият съд потвърдил използването от Комисията — по нейна преценка и без мотивиране — на референтния период 2009 — 2013 г., тоест изключително дълъг и отдалечен период от време, вместо 2013 г., както се изисква в отнормите разпоредби и по-специално в член 164, параграф 3, буква а) от Регламент № 1234/2007. Общият съд също така допуснал явна грешка в преценката, приемайки по-специално, че ценовата разлика спрямо бразилското птиче месо не налага възстановявания при износ, за да се осигури равновесието на пазара на Съюза на птиче месо, както и естествено развитие от гледна точка на цената и търговията. Накрая, Общият съд признал, че Комисията е допуснала грешка, изтъквайки пред него доводи, които са различни от представените пред Управителния комитет.

⁽¹⁾ ОВ L 196, стр. 13.

⁽²⁾ ОВ L 55, стр. 13.

⁽³⁾ ОВ L 299, стр. 1.

Преюдициално запитване от Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Гърция), постъпило на 1 април 2016 г. — Ovidiu-Mihaita Petrea/Υπουργος Εσωτερικου και Dioikitikis Anasygrotisis

(Дело C-184/16)

(2016/C 211/43)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ovidiu-Mihaita Petrea

Ответник: Υπουργος Εσωτερικου και Dioikitikis Anasygrotisis

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли членове 27 и 32 от Директива 2004/38/ЕО ⁽¹⁾ във връзка с членове 45 ДФЕС и 49 ДФЕС, както и с оглед на процесуалната автономия на държавите членки и принципите на оправдани правни очаквания и на добра администрация, да се тълкуват в смисъл, че налагат — или допускат — отмяната на удостоверение за регистрация на гражданин на Европейския съюз, което вече е издадено съгласно член 8, параграф 1 от Декрет на президента № 106/2007, на гражданин на друга държава членка и приемането по отношение на същия на решение за връщане от територията на приемащата държава, в случай че гражданинът, макар да е бил вписан в националния списък на нежелани чужденци с решение за забрана на достъп поради съображения, свързани с общественения ред и обществената сигурност, отново е влязъл във въпросната държава членка и е започнал предприемаческа дейност, без да отправи искане за отмяна на забраната за достъп в съответствие с процедурата, предвидена в член 32 от Директива 2004/38, като се има предвид, че последната (забраната на достъп) се счита за самостоятелно, свързано с обществения ред съображение, което обосновава отмяната на удостоверението за регистрация на гражданина на държава членка?

- 2) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, може ли това нарушение да се приравни на незаконен престой на граждани на Европейския съюз на територията на приемащата държава, така че да позволи приемането на решение за връщане по член 6, параграф 1 от Директива 2008/115/ЕО ⁽²⁾ от органа, компетентен да отмени удостоверението за регистрация на гражданина на Съюза, въпреки че, от една страна, удостоверението за регистрация не представлява разрешение за законно пребиваване в страната, каквото е общоприетото разбиране, а от друга страна, Директива 2008/115 се прилага *ratione personae* единствено по отношение на граждани на трети страни?
- 3) При отрицателен отговор на същия въпрос, могат ли отмяната поради съображения, свързани с обществения ред и обществената сигурност, на удостоверение за регистрация на гражданин на друга държава членка, удостоверение, което не представлява разрешение за законно пребиваване в страната, и приемането по отношение на този гражданин на решение за връщане — отмяна и приемане, осъществени от компетентния национален орган при упражняване на процесуалната автономия на приемащата държава членка, да се разглеждат при правилно тълкуване на правото като един административен акт на извеждане съгласно членове 27 и 28 от Директива 2004/38, който подлежи на съдебен контрол при условията съгласно тези членове, в които се предвижда един-единствен вид, в случая административно извеждане на граждани на ЕС от територията на приемащата държава членка?
- 4) При утвърдителен, както и при отрицателен отговор на първия и на втория въпрос, в противоречие с принципа на ефективност ли е национална съдебна практика, с която се забранява на административните органи, а следователно и на компетентния съд, да контролират — във връзка с отмяна на удостоверение за регистрация на гражданин на Европейския съюз или с приемане на решение за извеждане от територията на приемащата държава членка, поради факта че по отношение на гражданина на друга държава членка има решение за забрана на достъп до въпросната (първата) държава членка — дали при приемането на решението за забрана на достъп са спазени процедурните гаранции, предвидени в членове 30 и 31 от Директива 2004/38?
- 5) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, произтича ли от член 32 от Директива 2004/38 задължение за административните органи на държавите членки да уведомяват при всички положения заинтересования гражданин на друга държава членка за решението за извеждане на език, който той разбира, за да може ефективно да упражни процесуалните си права, които произтичат от въпросните разпоредби на директивата, дори ако самият той не е отправил искане за това?

(¹) Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

(²) Директива 2008/115/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, стр. 98).

Преюдициално запитване от Högsta förvaltningsdomstolen (Швеция), постъпило на 4 април 2016 г. — Bogusława Zaniewicz-Dybeck/Pensionsmyndigheten

(Дело C-189/16)

(2016/C 211/44)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta förvaltningsdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bogusława Zaniewicz-Dybeck

Ответник: Pensionsmyndigheten

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли от разпоредбите на член 47, параграф 1, буква г) от Регламент № 1408/71 ⁽¹⁾, че за целите на изчисляване на шведска гарантирана пенсия, на завършените в друга държава членка осигурителни стажове може да се признае осигурителна стойност, съответстваща на средната стойност на шведските осигурителни стажове, когато компетентните органи извършват пропорционално изчисляване съгласно член 46, параграф 2 от същия регламент?

- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос, може ли компетентната институция, при изчисляване на правото на гарантирана пенсия, да вземе предвид осигурителен доход, който осигуреното лице получава в друга държава членка, без това да противоречи на разпоредбите на Регламент № 1408/71?

(¹) Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, 1971 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26).

**Преюдициално запитване от Riigikohus (Естония), постъпило на 7 април 2016 г. —
Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan/Svensk Handel AB**

(Дело C-194/16)

(2016/C 211/45)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Riigikohus

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan

Ответник: Svensk Handel AB

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 7, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (¹) да се тълкува в смисъл, че лице, което твърди, че правата му са нарушени чрез публикуването на неверни данни за него в интернет и чрез незаличаването на коментарите за него, може да предяви пред съдилищата на всяка държава членка, на чиято територия е достъпна или е била достъпна публикуваната в интернет информация, иск за поправяне на неверните данни и за заличаване на накръняващите правата му коментари, във връзка с претърпяната в тази държава членка вреда?
- 2) Трябва ли член 7, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела да се тълкува в смисъл, че юридическо лице, което твърди, че правата му са нарушени чрез публикуването на неверни данни за него в интернет и чрез незаличаването на коментарите за него, може за всички претърпени от него вреди да предяви пред съдилищата на държавата, в която се намира центърът на неговите интереси, иск за поправяне на неверните данни, за заличаване на коментарите и за обезщетение за имуществените вреди, причинени от публикуването на неверните данни в интернет?
- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос, трябва ли член 7, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела да се тълкува в смисъл, че

— следва се приеме, че центърът на интереси на юридическо лице, а следователно и мястото на настъпване на претърпените от него вреди се намира в държавата членка, в която е неговото седалище, или

— при определянето на центъра на интереси на юридическото лице, а следователно и на мястото на настъпване на претърпените от него вреди трябва да се вземат предвид всички обстоятелства, като например седалището и мястото на стопанска дейност на юридическото лице, седалището на клиентите му, както и начинът на сключване на сделките?

(¹) ОВ L 351, стр. 1; Специално издание на бълг. език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Белгия), постъпило на 11 април 2016 г. — Белгийската държава/Max-Manuel Nianga

(Дело С-199/16)

(2016/С 211/46)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Белгийската държава

Ответник: Max-Manuel Nianga

Преюдициален въпрос

„Трябва ли член 5 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни ⁽¹⁾ във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и с оглед на правото на изслушване във всяко производство, което е неразделна част от зачитането на правото на защита — общ принцип на правото на Съюза, както се прилага в рамките на Директива 2008/115/ЕО, да се тълкува в смисъл, че задължава националния орган при вземането на решението за връщане, предвидено в член 3, точка 4 и член 6, параграф 1 от директивата, или при извеждането по смисъла на член 3, точка 5 и член 8 от същата директива, да вземе предвид висшите интереси на детето, семейния живот и здравословното състояние на засегнатия гражданин на трета страна?“

⁽¹⁾ ОВ L 348, стр. 98.

Преюдициално запитване от Supremo Tribunal de Justiça (Португалия), постъпило на 12 април 2016 г. — Securitas — Serviços e Tecnologia de Segurança, S.A./ICTS Portugal — Consultadoria de Aviação Comercial, S.A., и др.

(Дело С-200/16)

(2016/С 211/47)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal de Justiça

Страни в главното производство

Жалбоподател: Securitas — Serviços e Tecnologia de Segurança, S.A.

Ответници: ICTS Portugal — Consultadoria de Aviação Comercial, S.A., Arthur George Resendes, Jorge Alberto Rodrigues Pereira, José Manuel Duque Medeiros, José Octávio Pimentel do Couto Macedo, Márcio Aurélio Mendes, Marco Paulo Viveiros Câmara, Milton César Pimentel Freitas, Milton Miguel Miranda Santos, Nelson Manuel Rego Sousa, Osvaldo Manuel Rego Arruda, Pedro Miguel Amaral Pacheco, Pedro Miguel Costa Tavares, Rui Miguel Costa Tavares, Rui Sérgio Gouveia Terra, Jaime Amorim Amaral Melo, Marcos Daniel Varandas Carvalho, Valter Eurico Rocha da Silva e Sousa

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли описаният в акта за преюдициално запитване случай прехвърляне на предприятието или на стопанска дейност, при което предприятието ICTS е прехвърлено на предприятието Securitas след провеждането на обществена поръчка, в която на избраното предприятие Securitas се възлага извършването на услуги за охрана и осигуряване на безопасност на пристанището в Понта Делгада на остров Сан Мигел (Азорски острови), и става ли въпрос за прехвърляне на стопански субект по смисъла на член 1, параграф 1, буква а) от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 г.? ⁽¹⁾
- 2) Представлява ли описаният в акта за преюдициално запитване случай единствено последователно предоставяне на услуги от конкурентни предприятия след възлагане на извършването на услуги на спечелилото споменатата обществена поръчка предприятие, която последователност попада извън рамките на понятието за прехвърляне на предприятие или на стопанска дейност за целите на посочената директива?
- 3) Клауза 13, параграф 2 от споменатия колективен трудов договор, сключен между AES [Associação de Empresas de Segurança Privada], AESIRF [Associação Nacional das Empresas de Segurança], STAD [Sindicato dos Trabalhadores dos Serviços de Portaria, Vigilância, Limpeza Domésticas e Atividades Diversas] и други синдикални организации, противоречи ли на общностното право във връзка с изведеното от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 г. определение на прехвърлянето на предприятие или на стопанска дейност, доколкото в посочената клауза се предвижда, че: „В понятието за прехвърляне на предприятие или на стопанска дейност не се включва загубата на клиент от страна на икономически оператор поради възлагането на обществената поръчка за услугите на друг икономически оператор.“?

⁽¹⁾ Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ 2001 г., L 82, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20).

Жалба, подадена на 12 април 2016 г. от г-н Dirk Andres (Insolvenzverwalter über das Vermögen der Heitkamp BauHolding GmbH), преди Heitkamp BauHolding GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 4 февруари 2016 г. по дело T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH/ Европейска комисия

(Дело C-203/16 P)

(2016/C 211/48)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Dirk Andres (Insolvenzverwalter über das Vermögen der Heitkamp BauHolding GmbH (представители: W. Niemann, S. Geringhoff, P. Dodos, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Европейска комисия, Федерална република Германия

Искания на жалбоподателя

- Частично да се отмени Решение на Общия съд от 4 февруари 2016 г. по дело T-287/11, доколкото с него жалбата е отхвърлена (точки 2 и 3 от диспозитива на решението) и като се запазят исканията в първоинстанционното производство, да се отмени Решение 2011/527/ЕС на ответника от 26 януари 2011 г. относно държавна помощ C 7/10 (ex CP 250/09 и NN 5/10), приведена в действие от Германия Схема за пренасяне на данъчни загуби в случай на реструктуриране на предприятия в затруднение („Sanierungsklausel“) ⁽¹⁾,
- при условията на евентуалност, частично да се отмени посоченото решение на Общия съд, доколкото с него жалбата е отхвърлена (точки 2 и 3 от диспозитива на решението) и да се върне делото на Общия съд,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква следните основания:

Най-напред жалбоподателят посочва процесуални грешки. Общият съд не мотивирал, съответно противоречиво мотивирал, изводите си за определянето на референтната рамка, за селективния характер на марката и за нейното обосноваване и по този начин, като не взел предвид доводите на жалбоподателя, нарушил правото му на защита пред съд.

По-нататък жалбоподателят изтъква нарушение на член 107 ДФЕС и се позовава на следните три основания:

Първо, Общият съд недостатъчно определил референтната рамка, като смесвайки първия и втория етап на проверката за селективност, неправилно преценил правилото за изключването на използването на загубите съгласно член 8с, параграф 1 от KStG като релевантното основно правило и запазването на загубите съгласно „клаузата за реструктуриране“ по член 8с, параграф 1а от KStG като изключение от него. По този начин Общият съд не взел предвид, че клаузата за реструктуриране е съставна част от общите и почиващи на конституционното право обичайни данъчни правила за пренасянето на загуба от предходен данъчен период съгласно член 10d от EStG.

Второ, Общият съд неправилно преценил „клаузата за реструктуриране“ като селективна. Общият съд не преценил, че „клаузата за реструктуриране“ не определя никакво приложно поле според лицата, а по-скоро е на разположение на всички предприятия независимо от техния вид и предмет на дейност. „Клаузата за реструктуриране“ се прилагала за всички предприятия, без да се прави разграничение между тях, които срещат икономически трудности. Във връзка с това Общият съд не преценил също, че предприятия, които срещат икономически трудности, и предприятия в добро състояние не се намират във фактическо и сходно от правна гледна точка положение, що се отнася до меродавната цел за уреждане на погасяването на загубите, по-специално да се изключи опасността от злоупотреба с използването на загубите. В хипотезите на „клаузата за реструктуриране“ била изключена злоупотреба с използването на загубите съобразно правомощието на законодателя за типизиране.

Трето, във всеки случай Общият съд неправилно приел „клаузата за реструктуриране“ за неоснователна. Жалбоподателят аргументира, че „клаузата за реструктуриране“ не целяла насърчаването на предприятия, които срещат трудности, а целяла да осигури облагането на тези предприятия според капацитета им като присъща на германското данъчно право цел. По-специално, чрез запазването на загубите би следвало да се цели т.нар. „привидни печалби“, които възникват в резултат на отказ от вземания по заем, да останат необложени с данък в крайна сметка чрез разплащане със загубите.

(¹) ОВ L 235, стр. 26.

Жалба, подадена на 14 април 2016 г. от Федерална република Германия срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 4 февруари 2016 г. по дело T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH/Европейска комисия

(Дело C-208/16 P)

(2016/C 211/49)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: T. Henze и R. Kanitz, Bevollmächtigte)

Други страни в производството: Heitkamp BauHolding GmbH, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда,

— да отмени решението на Общия съд на Европейския съюз от 4 февруари 2016 г. по дело T-287/11, доколкото с него жалбата му е отхвърлена като неоснователна,

- да отмени на основание член 61, първа алинея от Статута на Съда Решението на Комисията от 26 януари 2011 г. C(2011)275 окончателен в производството по държавна помощ С 7/2010, приведена в действие от Германия Схема за пренасяне на данъчни загуби в случай на реструктуриране на предприятия в затруднение („Sanierungsklausel“),
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски пред Общия съд и Съда.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно-единствено основание.

Било налице нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС. Общият съд неправилно преценил, че член 8с, параграф 1а от KStG, т.нар. клауза за реструктуриране, нямала селективен характер:

- Т.нар. клауза за реструктуриране нямала prima селективен характер, тъй като не било налице отклонение от релевантната референтна система и тъй като тя била обща мярка, която може да бъде в полза на всяко предприятие, което се намира на територията на държавата членка.
- Т.нар. клауза за реструктуриране била обоснована и от естеството и вътрешната структура на данъчната система. Клаузата за реструктуриране била обоснована, първо, с принципа за облагане съобразно данъчния капацитет, второ, с борбата срещу злоупотребите, по-специално предотвратяването на схемите за злоупотреби и, трето, с обективните разлики между вредоносно придобиване на дялове и придобиване на дялове с цел реструктуриране.

**Жалба, подадена на 22 април 2016 г. от Dimosia Epicheirisi Pektismou AE (DEI) срещу
определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 9 февруари 2016 г. по дело T-639/
14, Dimosia Epicheirisi Pektismou A.E. (DEI)/Европейска комисия**

(Дело C-228/16 P)

(2016/C 211/50)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Dimosia Epicheirisi Pektismou A.E. (DEI) (представители: Efthymios Bourtzalas, Anargiros Oikonomou, Efsthathia Salaka, Charalampos Synodinos, Charisios Tagaras, Denis Waelbroeck, avvocati)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното определение,
- Съдът да върне делото на Общия съд, за да се произнесе по исканията на жалбоподателя за отмяна на обжалвания акт от 12 юни 2014 г.,
- да бъде осъден ответникът да заплати всички съдебни разноски, както за първата инстанция, така и във връзка с настоящата жалба.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че обжалваното определение е опорочено поради съществени грешки при прилагане на правото и трябва да се отмени по следните съображения:

- 1) явна грешка при прилагане на правото и липса на мотиви във връзка с извода, че дело T-639/14 е останало без предмет, тъй като този извод се основава на предпологаемата „замяна“ на обжалвания акт с акта на Комисията от 25 март 2015 г.;

- 2) нарушение на принципите на добра администрация, на правна сигурност и на ефективна съдебна защита с извода, че актът от 25 март 2015 г. е заменил обжалвания акт;
 - 3) явна грешка при прилагане на правото във връзка с тълкуването и прилагането на принципа на законосъобразност на актовете на органите на Европейския съюз;
 - 4) изопачаване на фактите и нарушаване на правото на изслушване във връзка с извода, че в мотивите на обжалвания акт *„изобщо не се споменава държавния произход на евентуалната помощ под формата на арбитражно решение“* и явна грешка в преценката във връзка с извода, че посочените от DEI грешки при прилагане на правото в обжалвания акт *„задължително ще бъдат разгледани по (...) дело T-352/15“*.
 - 5) изопачаване на доводите на DEI във връзка с критериите, въз основа на които би трябвало да се вземе решение дали да се отмени решението по настоящото дело във връзка с жалбата от 2012 г. и явна грешка при прилагане на правото във връзка с извода, че жалбата от 2012 г. е *„мълчаливо“* отхвърлена с акта на Комисията от 25 март 2015 г. и
 - 6) грешка при прилагане на правото и явна грешка в преценката във връзка с решението всяка страна да понесе собствените си разноски.
-

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 26 април 2016 г. — Strack/Комисия

(Дело T-221/08) ⁽¹⁾

(„Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи, свързани с преписката по разследване на OLAF — Жалба за отмяна — Мълчаливи и изрични откази за достъп — Изключение, свързано със защитата на личния живот и личната неприкосновеност — Изключение, свързано със защитата на търговските интереси на трето лице — Изключение, свързано със защитата на процеса на вземане на решение — Задължение за лотивиране — Извъндоговорна отговорност“)

(2016/C 211/51)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Guido Strack (Кьолн, Германия) (представители: H. Tettenborn и N. Lödler, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално P. Costa de Oliveira и В. Eggers, впоследствие В. Eggers и J. Вакуеро Cruz)

Предмет

От една страна, искане за отмяна на всички мълчаливи откази и на всички изрични решения на Комисията, приети след подаването на първоначалните заявления за достъп до документи от г-н Strack на 18 и 19 януари 2008 г., и от друга страна, искане за обезщетение.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по законосъобразността на мълчаливите откази за достъп до документи, постановени по подадените от г-н Guido Strack заявления за достъп.
- 2) Липсва основание за произнасяне по законосъобразността на изричните решения за частичен или пълен отказ за достъп до документи, приети от Комисията на Европейските общности и от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) в рамките на потвърждаващите заявления на г-н Strack за достъп до документи от 22 февруари и 21 април 2008 г., доколкото тези документи не съществуват или вече не са налични, до тези документи или части от тях е предоставен публичен достъп или г-н Strack признава законосъобразността на постановените откази за достъп.
- 3) Отменя решението на OLAF от 30 април 2010 г., доколкото:

— се отказва достъп до документите, върху които е отбелязано съкращението „PD“,

— името на г-н Strack е било заличено в документите, върху които е отбелязано съкращението „PA“,

— в списъка на OLAF от 30 април 2010 г. са били пропуснати документи или те не са били предоставени на г-н Strack единствено с мотива, че той е техен автор, че те се намират у него на основание на Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни или на друго основание, без да са били публично оповестявани, или че са били изключени от заявлението за достъп, доколкото тези документи се отнасят до кореспонденцията между OLAF и Европейския омбудсман или между OLAF и г-н Strack и засягат последния, без да са част от преписката по разглежданото разследване.

- 4) Отменя решението на OLAF от 7 юли 2010 г., доколкото:
- на основание на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията се отказва достъп до Документ № 266,
 - се отказва достъп до Документ № 268, с изключение на информацията, до която г-н Strack е могъл да има достъп на основание на Регламент № 1049/2001 при предаването на други документи,
 - името на г-н Strack е било заличено във формулярите за разпространение, приложени към посоченото решение.
- 5) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 6) Осъжда Комисията да понесе направените от нея съдебни разноски, както и три четвърти от съдебните разноски, направени от г-н Strack.
- 7) Г-н Strack понася една четвърт от направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ С 223, 30.8.2008 г.

Решение на Общия съд от 27 април 2016 г. — European Dynamics Люксембург и др./EUIPO
(Дело T-556/11) (¹)

(Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Разработка на софтуер и услуги по поддръжка — Отхвърляне на офертата на оферент — Класиране на оферент в каскадната процедура — Основания за изключване — Конфликт на интереси — Равно третиране — Задължение за полагане на грижа — Критерии за възлагане — Явна грешка в преценката — Задължение за мотивиране — Извъндоговорна отговорност — Загуба на възможност)

(2016/С 211/52)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: European Dynamics Люксембург SA (Етелбрюк, Люксембург), European Dynamics Belgium SA (Брюксел, Белгия), Evgoraiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Атина, Гърция) (представители: първоначално N. Korogiannakis, M. Dermizakis и N. Theologou, впоследствие I. Ampazis и накрая M. Sfyti, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представители: първоначално N. Vambara и M. Paolacci, впоследствие N. Vambara, подпомагани от P. Wytinck и B. Hoorelbeke, адвокати)

Предмет

Искане за отмяна на решението на EUIPO, съобщено с писмо от 11 август 2011 г. и прието в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка АО/029/10, озаглавена „Разработка на софтуер и услуги по поддръжка“, с което се отхвърля офертата на European Dynamics Luxembourg, и за отмяна на останалите решения на EUIPO, свързани с него и приети в същата процедура, сред които решенията за възлагане на обществената поръчка на други оференти, от една страна, и от друга страна, искане за обезщетение за вреди.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), съобщено с писмо от 11 август 2011 г. и прието в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка АО/029/10, озаглавена „Разработка на софтуер и услуги по поддръжка“, с което се отхвърля офертата на European Dynamics Luxembourg SA, и отменя останалите решения на EUIPO, свързани с него и приети в същата процедура, сред които решенията за възлагане на обществената поръчка на други трима оференти в качеството им на спечелили оференти, класирани от първо до трето място в съответствие с каскадната процедура.

- 2) EUIPO трябва да обезщети понесената от European Dynamics Luxembourg вреда от загубата на възможност да му бъде възложено сключването на рамковия договор най-малкото в качеството на трета договаряща страна в съответствие с каскадната процедура.
- 3) В срок от три месеца от датата на обявяване на настоящото решение страните следва да представят пред Общия съд точния размер на обезщетението, установен по общо съгласие.
- 4) При липса на съгласие, в същия срок страните следва да представят пред Общия съд своите искания по точния размер на обезщетението.
- 5) Общият съд не се произнася по съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 6, 7.1.2012 г.

Решение на Общия съд от 27 април 2016 г. — Pappalardo и др./Комисия

(Дело T-316/13) ⁽¹⁾

(Извъндоговорна отговорност — Риболов — Опазване на рибните ресурси — Възстановяване на запасите от червен тон — Извънредни мерки, забраняващи риболова с кораби с трези гъргър — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти)

(2016/C 211/53)

Език на производството: италиански

Страни

Ищци: Salvatore Aniello Pappalardo (Cetara, Италия), Pescatori La Tonnara Soc. coop. (Cetara), Fedemar Srl (Cetara), Testa Giuseppe E C. Snc (Catane, Италия), Pescatori San Pietro Apostolo Srl (Cetara), Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC (Pescara, Италия), и Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. (Pescara) (представители: V. Cannizzaro и L. Caroli, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Bouquet и D. Nardi)

Предмет

Иск за обезщетение, целящ поправянето на вредите, за които се твърди, че са претърпени от жалбоподателите в резултат от приемането на Регламент (ЕО) № 530/2008 на Комисията от 12 юни 2008 година за установяване на извънредни мерки по отношение на риболова на червен тон с кораби с мрежи гъргър в Атлантическия океан, на изток от 45° западна дължина, и в Средиземно море (ОВ L 155, стр. 9).

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe E C. Snc, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC и Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. да заплатят съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 226, 3.8.2013 г.

Решение на Общия съд от 27 април 2016 г. — ANKO/Комисия

(Дело T-154/14) ⁽¹⁾

(Арбитражна клауза — Договори за финансова помощ, сключени в рамките на Седмата рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007—2013 г.) — Проекти „Perform“ и „Oasis“ — Допустими разходи — Възстановяване на изплатени суми — Насрещен иск — Мораторни лихви)

(2016/C 211/54)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Атина, Гърция) (представители: V. Christianos, S. Paliou и A. Skoulikis, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: R. Lyal и P. Arenas, подпомагани от O. Lytra, avocat)

Предмет

Искания, на основание член 272 ДФЕС, целящи от една страна, първо, да се обяви за неоснователно искането на Комисията за възстановяване на финансовите помощи, изплатени на ищеца в изпълнение на договори № 215754, „Отворена структура за достъпни услуги, интеграция и стандартизация“, и № 215952, „Сложна многопараметрова система за ефективно и непрекъснато оценяване и проследяване на двигателните способности на страдащи от Паркинсонова болест и други невродегенеративни заболявания“, сключени в рамките на Седмата рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007 — 2013 г.), и второ, да се осъди Комисията да изплати остатъка от неизплатени финансовите помощи по посочените договори, както и, от друга страна, да се осъди ищецът, въз основа на насрещния иск, да възстанови недължимо платените финансови помощи по тези договори.

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска, предаден от ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias.
- 2) Осъжда ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias да заплати на Европейската комисия сумата от 650 625,37 EUR, съответстваща на възстановяването на финансовите вноски, които то е получило по договори № 215754, „Отворена структура за достъпни услуги, интеграция и стандартизация“, и № 215952, „Сложна многопараметрова система за ефективно и непрекъснато оценяване и проследяване на двигателните способности на страдащи от Паркинсонова болест и други невродегенеративни заболявания“, сключени в рамките на Седмата рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007 — 2013 г.), ведно с мораторните лихви, считано от 3 май 2014 г., в размер на 3,75 %.
- 3) Осъжда ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 175, 10.6.2014 г.

Решение на Общия съд от 27 април 2016 г. — ANKO/Комисия

(Дело T-155/14) ⁽¹⁾

(Арбитражна клауза — Договори за финансова помощ, сключени в рамките на Шестата рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2002—2006 г.) — Проекти „Persona“ и „Terregov“ — Допустими разходи — Възстановяване на изплатени суми — Насрещен иск — Мораторни лихви)

(2016/C 211/55)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Атина, Гърция) (представители: V. Christianos, S. Paliou и A. Skoulikis, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: R. Lyal и P. Arenas, подпомагани от O. Lytra, avocat)

Предмет

Искания, на основание член 272 ДФЕС, целящи от една страна, първо, да се обяви за неоснователно искането на Комисията за възстановяване на финансовите помощи, изплатени на ищеца в изпълнение на договори № 045459, „Перцептивни пространства, насърчаващи независимото остаряване“, и № 507749, „Въздействие на електронното управление върху услугите на териториалните администрации“, сключени в рамките на Шестата рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2002 — 2006 г.), и второ, да се осъди Комисията да изплати остатъка от неизплатени финансовите помощи по първия от тези договори, както и, от друга страна, да се осъди ищецът, въз основа на насрещния иск, да възстанови недължимо платените финансови помощи по посочените договори.

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска, предявен от ANKO AE Antiprosopion, Emporion kai Viomichanias.
- 2) Осъжда ANKO AE Antiprosopion, Emporion kai Viomichanias да заплати на Европейската комисия сумата от 606 570,61 EUR, съответстваща на възстановяването на финансовите вноски, които то е получило по договори № 045459, „Перцептивни пространства, насърчаващи независимото остаряване“, и № 507749, „Въздействие на електронното управление върху услугите на териториалните администрации“, сключени в рамките на Шестата рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2002 — 2006 г.), ведно с мораторните лихви, считано от 3 май 2014 г., в размер на 3,75 %.
- 3) Осъжда ANKO AE Antiprosopion, Emporion kai Viomichanias да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ C 175, 10.6.2014 г.

Решение на Общия съд от 28 април 2016 г. — Zehnder Group International/EUIPO — Stiebel Eltron (comfotherm)

(Дело T-267/14) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „comfotherm“ — По-ранна национална словна марка „KOMFOTHERM“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Вероятност от объркване — Сходство на стоките — Съответни потребители — Взаимозависимост на критериите)

(2016/C 211/56)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Zehnder Group International AG (Гренхен, Швейцария) (представител: J. Krenzel, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представители: първоначално A. Pohlmann, впоследствие S. Hanne)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Stiebel Eltron GmbH & Co. KG (Холцминден, Германия) (представители: J. Eberhardt, H. Förster и Y. Holderied, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 21 февруари 2014 г. (преписка R 1318/2013-4), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Stiebel Eltron GmbH & Co. KG и Zehnder Group International AG.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Zehnder Group International AG да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 194, 24.6.2014 г.

Решение на Общия съд от 27 април 2016 г. — Österreichische Post/Комисия

(Дело T-463/14) (¹)

(Директива 2004/17/ЕО — Процедури за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги — Решение за изпълнение на Комисията за освобождаване на някои услуги от сектора на пощенските услуги в Австрия от прилагането на Директива 2004/17/ЕО — Член 30 от Директива 2004/17 — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката)

(2016/С 211/57)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Österreichische Post AG (Виена, Австрия) (представители: H. Schatzmann, J. Bleckmann и M. Oder, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: A. Tokár и C. Vollrath)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение за изпълнение 2014/184/ЕС на Комисията от 2 април 2014 година за освобождаване на някои услуги от сектора на пощенските услуги в Австрия от прилагането на Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги (ОВ L 101, стр. 4; Специално издание на български език 2007 г., глава 6, том 8, стр. 3), в частта, в която се приема, че тази директива трябва да продължи да се прилага при възлагането на обществени поръчки за някои пощенски услуги в Австрия.

Диспозитив

- 1) Отменя Решение за изпълнение 2014/184/ЕС на Комисията от 2 април 2014 година за освобождаване на някои услуги от сектора на пощенските услуги в Австрия от прилагането на Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги, в частта, в която в него се посочва, че тази директива продължава да се прилага по отношение на пазара на пощенските услуги, свързани с адресирани писма между бизнес клиенти и между бизнес клиенти и частни клиенти на международно равнище в Австрия.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата част.
- 3) Осъжда Österreichische Post AG да понесе направените от него съдебни разноски и да заплати осем десети от направените от Европейската комисия съдебни разноски.
- 4) Осъжда Комисията да понесе две десети от собствените си разноски.

(¹) ОВ С 303, 8.9.2014 г.

Решение на Общия съд от 28 април 2016 г. — Fon Wireless/EUIPO — Henniger (Neofon)(Дело T-777/14) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Neofon“ — По-ранна национална словна марка „FON“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 211/58)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Fon Wireless Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представители: J.-B. Devaureix и L. Montoya Terán, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Andreas Henniger (Щарнберг, Германия) (представител: T. von Groll-Schacht, адвокат)

Предмет

Жалба против решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 15 септември 2014 г. (преписка R 2519/2013-4), постановено в производство по възражение между Fon Wireless Ltd и Andreas Henniger.

Диспозитив

- 1) Отменя решение на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 15 септември 2014 г. (преписка R 2519/2013-4).
- 2) EUIPO понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Fon Wireless Ltd.
- 3) Г-н Andreas Henniger понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 26, 26.1.2015 г.

Решение на Общия съд от 28 април 2016 г. — Gervais Danone/EUIPO — Mahou (B'lue)(Дело T-803/14) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „B'lue“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „BLU DE SAN MIGUEL“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 211/59)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Compagnie Gervais Danone (Париж, Франция) (представител: A. Lakits-Josse, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представител: M. Rajh)

Встъпила в производството пред Общия съд страна, правопреемник на San Miguel, Fabricas de Cerveza y Malta, SA, другата страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Mahou, SA (Барселона, Испания) (представител: A. Gómez-López, адвокат)

Предмет

Жалба против решение на пети апелативен състав на EUIPO от 30 септември 2014 г. (преписка R 1382/2013-5), постановено в производство по възражение между San Miguel, Fabricas de Cerveza y Malta, SA и Compagnie Gervais Danone.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Compagnie Gervais Danone понася направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ С 34, 2.2.2015 г.

Решение на Общия съд от 26 април 2016 г. — Franmax/EUIPO — Ehrmann (Dino)

(Дело T-21/15) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Dino“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз, представляваща изображение на динозавър — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 211/60)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Franmax UAB (Вилнюс, Литва) (представител: E. Saukalas, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представители: J. Crespo Carrillo, подпомаган от B. Uriarte Valiente, адвокат)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Ehrmann AG Oberschöneck im Allgäu (Oberschöneck, Германия) (представител: A. Gaul, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 23 октомври 2014 г. (преписка R 2012/2013-5), постановено в производство по възражение със страни Ehrmann AG Oberschöneck im Allgäu и Franmax UAB

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата
- 2) Осъжда Franmax UAB да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 107, 30.3.2015 г.

Решение на Общия съд от 28 април 2016 г. — Sharif University of Technology/Съвет(Дело T-52/15) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Иран за предотвратяване на ядреното разпространение — Запраздяване на средства — Подпомагане на иранското правителство — Научни изследвания и технологично развитие във военната или свързани с нея области — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита — Грешка в преценката и грешка при прилагане на правото — Право на собственост — Пропорционалност — Злоупотреба с власт — Искане за обезщетение)

(2016/C 211/61)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sharif University of Technology (Техеран, Иран) (представител: M. Happold, barrister)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: V. Piessevaux и M. Bishop)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2014/776/ОВППС на Съвета от 7 ноември 2014 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 325, стр. 19), доколкото съдържа наименованието на жалбоподателя в списъка, включен в приложение II към Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39), както и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1202/2014 на Съвета от 7 ноември 2014 година за изпълнение на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 325, стр. 3), доколкото съдържа наименованието на жалбоподателя в списъка, включен в приложение IX към Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, стр. 1), и от друга страна, искане за обезщетение.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Sharif University of Technology понася направените от него съдебни разноски, както и тези, които са направени от Съвета на Европейския съюз.

⁽¹⁾ ОВ С 138, 27.4.2015 г.

Решение на Общия съд от 28 април 2016 г. — Jääkiekon SM-liiga/EUIPO („Liiga“)(Дело T-54/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Liiga“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в), и параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 211/62)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Jääkiekon SM-liiga Оу (Хелзинки, Финландия) (представител: L. Laaksonen, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представители: A. Schifko и E. Śliwińska)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 1 декември 2014 г. (преписка R 576/2014-2), относно заявка за регистрация на фигуративния знак „Liiga“ като марка на Европейския съюз.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Jääkiekon SM-liiga Оу да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 107, 30.3.2015 г.

Решение на Общия съд от 27 април 2016 г. — Niagara Bottling/EUIPO (NIAGARA)

(Дело T-89/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Словна марка „NIAGARA“ — Абсолютни основания за отказ — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 211/63)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Niagara Bottling LLC (Онтарио, Съединени щати) (представител: M. Edenborough, QC)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представители: A. Jakab, A. Schifko и D. Walicka)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 12 декември 2014 г. (преписка R 784/2014-5) относно посочващата Европейския съюз международна регистрация на словната марка „NIAGARA“.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Niagara Bottling LLC да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 118, 13.4.2015 г.

Решение на Общия съд от 28 април 2016 г. — L'Oréal/EUIPO — Theralab (VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA)

(Дело T-144/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „IDEALINA“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 211/64)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: L'Oréal (Париж, Франция) (представител: J. Sena Mioludo, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представител: A. Lukošičtė)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Theralab — Produtos Farmacêuticos e Nutracêuticos, Lda (Висеу, Португалия)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти състав на EUIPO от 22 януари 2015 г. (преписка R 1097/2014-4), постановено в производство по възражение със страни Theralab — Produtos Farmacêuticos e Nutracêuticos и L'Oréal.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда L'Oréal, SA да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 171, 26.5.2015 г.

Определение на Общия съд от 21 април 2016 г. — Inclusion Alliance for Europe/Комисия

(Дело T-539/13) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Седма рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007-2013 г.) — Проекти MARE, Senior и ECRN — Възстановяване на една част от изплатената финансова помощ — Решение за принудително изпълнение — Естество на изтъкнатите основания — Жалба, която отчасти е явно недопустима и отчасти е явно лишена от всякакво правно основание)

(2016/C 211/65)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Inclusion Alliance for Europe GEIE (Букурещ, Румъния) (представител: S. Famiani, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Di Paolo и F. Mogo, подпомагани от D. Gullo, адвокат)

Предмет

Искане за отмяна на Решение на Комисията С (2013) 4693 окончателен от 17 юли 2013 година да възстановяване на сумата от 212 411,89 EUR, ведно с лихвите, дължима от жалбоподателя в рамките на проектите MARE, Senior и ECRN.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда *Inclusion Alliance for Europe GEIE* да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 15, 18.1.2014 г.

Жалба, подадена на 18 февруари 2016 г. — Banca Monte dei Paschi di Siena и Banca Widiba/EUIPO — ING-DiBa („WIDIBA“)

(Дело T-83/16)

(2016/С 211/66)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподатели: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA (Сиена, Италия), Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (Милано, Италия) (представители: L. Trevisan и D. Contini, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: ING-DiBa AG (Франкфурт на Майн, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявители на спорната марка: жалбоподателите

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „WIDIBA“ — заявка за регистрация № 12 192 308

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 26 ноември 2015 г. по съединени преписки R 190/2015-2 и R 190/2015-2

Искания

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение, тъй като с него не се уважава искането за *restitutio in integrum*, и да върне преписката на апелативния състав;

В случай, че горепосоченото искане бъде отхвърлено,

— да отмени обжалваното решение, тъй като с него се потвърждава решението на отдела по споровете, отхвърлящо заявка № 12 192 308 за някои стоки и услуги, и да обяви, че заявка за регистрация на марка на Европейския съюз № 12 192 308 следва да бъде регистрирана за тези стоки и услуги или, алтернативно, да върне преписката обратно на EUIPO за предприемане от последната на съответните мерки;

При всички случаи,

- да отмени обжалваното решение, доколкото с него се уважава жалбата на ING-DiBa относно кредитните карти, и да обяви, че заявка за регистрация на марка на Европейския съюз № 12 192 308 следва да бъде регистрирана за тези стоки или, алтернативно, да върне преписката обратно на EUIPO за предприемане от последната на съответните мерки;

При всички случаи,

- да осъди EUIPO да заплати освен собствените си съдебни разходи, също и тези на Banca Monte dei Paschi di Siena SpA и Wise Dialog Bank SpA, направени в настоящото производство и в производството пред EUIPO.

Изложени основания

- Нарушение на член 81, параграф 1 и член 60 от Регламент № 207/2009;
- нарушение на член 8, параграф 1, буква б) Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 18 февруари 2016 г. — Banca Monte dei Paschi di Siena и Banca Widiba/EUIPO — ING-DiBa („widiba“)

(Дело T-84/16)

(2016/C 211/67)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподатели: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA (Сиена, Италия), Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (Милано, Италия) (представители: L. Trevisan и D. Contini, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: ING-DiBa AG (Франкфурт на Майн, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявители на спорната марка: жалбоподателите

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „widiba“ — заявка за регистрация № 12 192 415

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 26 ноември 2015 г. по съединени преписки R 113/2015-2 и R 174/2015-2

Искания

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, тъй като с него не се уважава искането за *restitutio in integrum*, и да върне преписката на апелативния състав;

В случай, че горепосоченото искане бъде отхвърлено,

- да отмени обжалваното решение, доколкото с него се потвърждава решението на отдела по споровете, отхвърлящо заявка № 12 192 415 за някои стоки и услуги, и да обяви, че заявка за регистрация на марка на Европейския съюз № 12 192 415 следва да бъде регистрирана за тези стоки и услуги или, алтернативно, да върне преписката обратно на EUIPO за предприемане от последната на съответните мерки;

При всички случаи,

- да отмени обжалваното решение, доколкото с него се уважава жалбата на ING-DiBa относно кредитните карти, и да обяви, че заявка за регистрация на марка на Европейския съюз № 12 192 15 следва да бъде регистрирана за тези стоки или, алтернативно, да върне преписката обратно на EUIPO за предприемане от последната на съответните мерки

При всички случаи,

- да осъди EUIPO да заплати освен собствените си съдебни разноски, също и тези на Banca Monte dei Paschi di Siena SpA и Wise Dialog Bank SpA, направени в настоящото производство и в производството пред EUIPO.

Изложени основания

- Нарушение на член 81, параграф 1 и член 60 от Регламент № 207/2009,
- нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 18 март 2016 г. — Sandvik Intellectual Property/EUIPO — Unipapel (ADVEON)

(Дело T-115/16)

(2016/C 211/68)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Sandvik Intellectual Property AB (Sandviken, Швеция) (представител: S. Maaßen, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Unipapel Industria, Comercio y Servicios, SL (Мадрид, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация във връзка с думата със стандартни букви „ADVEON“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 164 374

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 15 януари 2016 г. по преписка R 738/2015-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да измени обжалваното решение, така че възражението да бъде отхвърлено и да се разреши посочващата Европейския съюз международна регистрация IR 1164374,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски или

- да осъди другата страна в производството да заплати съдебните разноски,
- да спре производството до обявяване на решението на Съда във връзка с преюдициалното запитване по дело *Länsförsäkringar AB v A/S Matek* (C-654/15), отправено от *Högsta domstolen* (Швеция) и постъпило в Съда на 7 декември 2015 г.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009

Жалба, подадена на 4 април 2016 г. — Dröge и др./Комисия

(Дело T-142/16)

(2016/C 211/69)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Katharina Dröge (Берлин, Германия), Britta Haßelmann (Берлин) и Anton Hofreiter (Берлин) (представител: Professor W. Cremer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени, а при условията на евентуалност да обяви за противоречащо на правото на Съюза, непубликуваното и устно изразено от ответника волеизявление за сключване на договор, обвързващ страните по него — Европейският съюз и Съединените американски щати, относно условията за достъп до документите за преговорите за трансатлантическо партньорство в областта на търговията и инвестициите (т.нар. документи за ТПТИ), доколкото на членовете на парламентите на държавите членки е забранено без изключение да бъдат придружавани от (преминали през контрол за сигурност) сътрудници, включително сътрудници на политическа група, при запознаването с документите в създадените за тази цел читални — ТПТИ (относно режима на достъп вж. приложение III към документ на Съвета № 14029/15),
- да отмени предварителното решение на ответника, явно непубликувано (изразено устно), да даде посоченото волеизявление за одобряване на договора (наричано по-нататък „решение за одобрение“), доколкото съгласно това решение на членовете на парламентите на държавите членки е забранено без изключение да бъдат придружавани от (преминали през контрол за сигурност) сътрудници, включително сътрудници на политическа група, при запознаването с документите в създадените за тази цел читални — ТПТИ,
- да отмени (устното) решение на ответника свързано със сключване на договор или необвързващо политическо споразумение със Съединените американски щати относно режима за достъп по ТПТИ, което определя задължителен характер на този режим в правото на Съюза, доколкото на членовете на парламентите на държавите членки е забранено без изключение да бъдат придружавани от (преминали през контрол за сигурност) сътрудници, включително сътрудници на политическа група, при запознаването с документите в създадените за тази цел читални — ТПТИ,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат две основания.

1. Първо основание: нарушение на член 10, параграф 3, второ изречение ДЕС във връзка с член 1, параграф 2 ДЕС

Жалбоподателите твърдят, че член 10, параграф 3, второ изречение ДЕС създава обективен правен принцип, който задължава Съюзът и неговите органи да вземат решенията си възможно най-открито. Този принцип за оптимизиране, допълнен от член 1, втора алинея ДЕС, който цели да осигури по-голяма прозрачност на действията на Съюза действително може да се изключи ако в конкретния случай му бъде противопоставена обосновка под формата на законна цел на правото на Съюза и ограничаването е подходящо, необходимо и пропорционално за постигането на целта. Що се отнася до отказаната възможност на националните депутати да бъдат придружавани при достъпа до документите за ТПТИ от преминали проверка за сигурност сътрудници на политическа група, то такива мотиви не са налице.

Освен това не е и обосновано гражданите на Съюза да нямат достъп до документите за ТПТИ, каквито са на разположение в читалните.

Налице било нарушение на член 10, параграф 3, второ изречение ДЕС и поради това че мандатът за водене на преговори за ТПТИ на ответника обхваща въпроси, които са от компетентността на държавите членки.

2. Второ основание: нарушение на член 15, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 1, параграф 2 ДЕС по посочените във връзка с първото основание мотиви.

Жалба, подадена на 11 април 2016 г. — Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Комисия

(Дело T-149/16)

(2016/C 211/70)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (Амстердам, Нидерландия) (представител: P. Glazener, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение на Комисията на изпълнение С (2015) 5274 от 31 юли 2015 г. за съставяне на списък с предложенията, избрани да получат финансова помощ от ЕС в областта на Механизма за свързване на Европа (CEF) — Транспортен сектор, подадени в рамките на отправените на 11 септември 2014 г. покани за представяне на предложения въз основа на Многогодишната работна програма;

— да разпреди на Комисията да вземе ново решение по предложението на жалбоподателя, като вземе предвид решението на Общия съд в рамките на три месеца от датата на обявяването му;

— да осъди Комисията да плати съдебните разноски по производството.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. В първото основание той твърди явна грешка в преценката

- Преценката на предложението на жалбоподателя е неправилна що се отнася до критериите за релевантност, въздействие и качество. Ако бе извършена правилна оценка предвид критериите за възлагане, предложението щеше да бъде избрано за съфинансиране от ЕС.

2. С второто основание се твърди нарушение на принципа на равно третиране

- В обжалваното решение Комисията нарушила принципа на равно третиране, тъй като избрала не предложението на жалбоподателя, а други сходни предложения, свързани с технологии за намаляване на емисиите

Жалба, подадена на 6 април 2016 г. — Ecolab USA/EUIPO („ECOLAB“)

(Дело T-150/16)

(2016/C 211/71)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ecolab USA, Inc. (Уилмингтън, Делaware, САЩ) (представители: V. Töbelmann и C. Menebröcker, lawyers)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на марката „ECOLAB“ — заявка за регистрация № 1 180 255

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 26 януари 2016 г. по преписка R 644/2015-4

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати както своите съдебни разноски, така и тези на жалбоподателя.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) и на член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009,
 - нарушение на принципите на равно третиране и на правна сигурност,
 - нарушение на член 75, първо изречение от Регламент № 207/2009.
-

Жалба, подадена на 11 април 2016 г. — Megasol Energie/Комисия

(Дело T-152/16)

(2016/C 211/72)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Megasol Energie AG (Дайтинген, Швейцария) (представител: T. Wegner, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Регламенти за изпълнение (ЕС) 2016/185 и 2016/184 на Комисията от 11 февруари 2016 година,
- при условията на евентуалност, да отмени Регламенти за изпълнение (ЕС) 2016/185 и 2016/184 на Комисията от 11 февруари 2016 година в частта, в която налагат антидъмпингово и изравнително мито върху изнасяните от жалбоподателя за Съюза соларни модули, когато соларните модули съдържат първоначално изпратени от Тайван соларни елементи на предприятия, които са освободени от мерките,
- при условията на евентуалност, да отмени Регламенти за изпълнение (ЕС) 2016/185 и 2016/184 на Комисията от 11 февруари 2016 година в частта, в която налагат антидъмпингово и изравнително мито върху изнасяните от жалбоподателя за Съюза соларни модули, когато соларните модули съдържат първоначално изпратени от Тайван соларни елементи на различни предприятия,
- при условията на евентуалност спрямо предходното, да отмени Регламенти за изпълнение (ЕС) 2016/185 и 2016/184 на Комисията от 11 февруари 2016 година в частта, в която се отнасят до жалбоподателя,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест основания.

1. Първо основание: не е проведено разследване за износа от Швейцария

Жалбоподателят поддържа, че обхватът на антидъмпинговите мита може да се разширява само ако са изпълнени предпоставките по член 13 от основния антидъмпингов регламент. Това в частност предполага да е образувано и надлежно да е проведено разследване за наличието на заобикаляне във връзка със съответния износ.

Тъй като жалбоподателят изнасял соларни модули от Швейцария за Съюза, но в разрез с изискването по член 13, параграф 3 от основния антидъмпингов регламент нямало образувано разследване за Швейцария, мерките не можело да се прилагат по отношение на соларните модули на жалбоподателя.

2. Второ основание: неправилно са установени фактите във връзка с Тайван

Фактическите констатации на Комисията за промяна в схемите на търговия между Китай и Тайван били неправилни, поради което било налице нарушение на член 13, параграф 1, трето изречение от основния антидъмпингов регламент. По-конкретно, констатираните стойности на търговските статистики не били убедителни. От тях не можело да се направи извод, че се извършва претоварване в Тайван. Не била налице и значителна промяна в схемите на търговия по отношение на Тайван, тъй като рътът на износа от Тайван бил съвсем нищожен.

3. Трето основание: не са установени фактите във връзка с Швейцария

По отношение на изнасяните от жалбоподателя соларни модули не можело да се прилагат разширени мита и още защото във връзка с търговските отношения между Китай и Швейцария изобщо не били установени промени в схемите на търговия по смисъла на член 13, параграф 3, трета алинея от основния антидъмпингов регламент.

4. Четвърто основание: няма необосновани промени в схемите на търговия

Дори ако се приеме, че е налице промяна в схемите на търговия по отношение на Тайван и Швейцария, което не е така, Комисията не установила, че няма обосновка за това.

5. Пето основание: грешка в преценката на Комисията при приемането на обжалваните регламенти поради невъзможността за освобождаване на жалбоподателя с представяне на фактура за ценови ангажимент

Докато предприятията от Съюза можели да внасят освободени от мерките стоки при представяне на фактура за ценови ангажимент, жалбоподателят нямал такава възможност. Всъщност текстът на декларацията за ценовия ангажимент не бил пригоден за предприятията от трети държави, които използват елементи от Малайзия или Тайван.

6. Шесто основание: грешка в преценката на Комисията при приемането на обжалваните регламенти поради нарушението на основните права в Съюза и на споразумението между Европейската икономическа общност и Швейцарската конфедерация (наричано по-нататък „споразумението ЕИО—Швейцария“)

Накрая, жалбоподателят се оплаква от нарушение на свободата на упражняване на професия и свободата на стопанска инициатива (членове 15 и 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз, наричана по-нататък „Хартата“), правото на собственост (член 17 от Хартата) и принципа на равенство (член 20 от Хартата), тъй като бил поставен в по-неблагоприятно положение спрямо предприятията от Съюза. Споразумението ЕИО—Швейцария забранявало дискриминацията на предприятията от договарящите страни.

Жалба, подадена на 6 април 2016 г. — CFA Institute/EUIPO — Bloss и др. (CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE)

(Дело T-155/16)

(2016/C 211/73)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: CFA Institute (Шарлотсвил, Вирджиния, САЩ) (представители: S. Rohlfing и G. Engels, адвокати)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Други страни в производството пред апелативния състав: Michael Bloss (Нюртинген, Германия), Dietmar Ernst (Нюртинген), Joachim Häcker (Нюртинген)

Данни за производството пред EUIPO

Заявители на спорната марка: другите страни в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словните елементи „CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE“ — заявка за регистрация № 9 569 765

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 21.1.2016 г. по преписка R 454/2015-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

- да уважи направеното от жалбоподателя възражение срещу заявката за регистрация № 9 569 765, подадена от другите страни в производството пред апелативния състав,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски или
- в случай че другите страни в производството пред апелативния състав встъпят по делото, да ги осъди да заплатят съдебните разноски, направени от жалбоподателя както в производството по обжалване пред EUIPO, така и в производството пред Общия съд.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009,
- Нарушение член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 7 април 2016 г. — CFA Institute/EUIPO — Ernst и Häcker („CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM“)

(Дело T-156/16)

(2016/C 211/74)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: CFA Institute (Шарлотсвил, Вирджиния, САЩ) (представители: S. Rohlfing и G. Engels, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Dietmar Ernst (Нюртинген, Германия), Joachim Häcker (Нюртинген)

Данни за производството пред EUIPO

Заявители на спорната марка: другите страни в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM“ — заявка за регистрация № 9 569 658

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 26 януари 2016 г. по преписка R 9/2015-2

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да уважи възражението на жалбоподателя срещу заявка за регистрация на марка № 9 569 658 от участниците;
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски или

— в случай, че участниците встъпят в производството, да ги осъди да заплатят разноските на жалбоподателя както в производството пред апелативния състав на EUIPO, така и пред Общия съд.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009;
- нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 15 април 2016 г. — Zitro IP (TRIPLE O NADA)

(Дело T-159/16)

(2016/C 211/75)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Metronia, SA (Мадрид, Испания) (представител: A. Vela Ballesteros, abogado)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Zitro IP Sàrl (Люксембург, Люксембург)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словните елементи „TRIPLE O NADA“ — Заявка за регистрация № 11 603 529

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 15 февруари 2016 г. по преписка R 2605/2014-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да уважи жалбата срещу решението на четвърти апелативен състав от 15 февруари 2016 г., като разреши регистрацията на заявената марка;
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и на член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 15 април 2016 г. — Centro Clinico e Diagnostico G.B. Morgagni/Комисия

(Дело T-172/16)

(2016/C 211/76)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Centro Clinico e Diagnostico G.B. Morgagni SRL (Catania, Италия) (представител: E. Castorina, адвокат)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ЕС) 2016/195 на Комисията, С(2015) 5549 окончателен, от 14 август 2015 г., публикувано в Официален вестник на Европейския съюз от 18 февруари 2016 г., в частта (член 4, параграф 5), която гласи, че „Италия анулира всички неизплатени плащания на помощ по всички схеми, посочени в член 1, считано от датата на приемане на настоящото решение“ и, във всички случаи, доколкото лишава жалбоподателя от възстановяване на сумите, изплатени на Agenzia delle Entrate dello Stato italiano, надхвърлящи фиксираната ставка от 10 % от данъчната му позиция (години 1990 — 1992) по смисъла на член 9, параграф 17 от Закон № 289/2002; разпоредба, на която се основава решението в италианския правен ред.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага едно единствено основание.

- В това отношение той твърди, че когато в обжалваното решение Европейската комисия установила обективна невъзможност за възстановяване на държавните помощи, приети за незаконосъобразни (за разлика от другите предприятия, които възстановяват 10 % от дължимото) от фактическа и правна гледна точка, с оглед на посочените принципи безспорно не може да се отрече правото на жалбоподателя на възстановяване на надплатените суми в съответствие със Закон № 289/2002: в противен случай ще се стигне до недопустима и значителна разлика в третирането на жалбоподателя и на предприятията от провинция Катания, които обжалваното решение вече освобождава от плащане до 90 % от размера на неплатения данък.

Така обжалваното решение на Европейската комисия води до недопустимо конкурентно предимство за всички други предприятия, във вреда на Centro Morgagni, във връзка с вредите претърпени в резултат от природното бедствие, настъпило повече от десет години преди решението от 14 август 2015 г. Съгласно италианското законодателство предприятията на се дължни да пазят административните си и счетоводните си документи повече от десет години. Поради това Centro Morgagni вече не можело да представи допустими по смисъла на член 107 ДФЕС доказателства, че е претърпяло вреди, като така били нарушени принципът на равенство, правото на защита, оправданите правни очаквания (член 20 от Хартата на основните права на Европейския съюз, членове 2, 6, 9 и 21 ДЕС), както и конкуренцията между равнопоставени оператори.

Жалба, подадена на 18 април 2016 г. — Wessel-Werk/EUIPO — Wolf PVG (Всмукващи накрайници за прахосмукачки)

(Дело T-174/16)

(2016/С 211/77)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Wessel-Werk GmbH (Райхсхоф, Германия) (представител: С. Becker, Rechtsanwalt)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Wolf PVG GmbH & Co. KG (Влото, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: жалбоподателят

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността № 725932-0004 (Всмукващи накрайници за прахосмукачки)

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 18.2.2016 г. по преписка R 1652/2014-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди загубилата страна да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002,
- Нарушение на член 63, параграф 1 от Регламент № 6/2002,
- Нарушение на член 62 от Регламент № 6/2002.

Жалба, подадена на 18 април 2016 г. — Wessel-Werk/EUIPO — Wolf PVG (Всмукващи накрайници за прахосмукачки)

(Дело T-175/16)

(2016/C 211/78)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Wessel-Werk GmbH (Райхсхоф, Германия) (представител: С. Becker, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Wolf PVG GmbH & Co. KG (Влото, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: жалбоподателят

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността № 725932-0008 (Всмукващи накрайници за прахосмукачки)

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 18.2.2016 г. по преписка R 1725/2014-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди загубилата страна да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002,
- Нарушение на член 63, параграф 1 от Регламент № 6/2002,
- Нарушение на член 62 от Регламент № 6/2002.

Жалба, подадена на 22 април 2016 г. — Мема/CPVO (Braeburn 78 (11078))

(Дело T-177/16)

(2016/С 211/79)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Мема GmbH I.G. (Терлан, Италия) (представители: Rechtsanwälte B. Breitingер и S. Kirschstein-Freund)

Ответник: Служба на Общността за сортовете растения (CPVO)

Данни за производството пред CPVO

Засегнато право на закрила на Общността за сортовете растения: Braeburn 78 (11078) — право на закрила на Общността на сортовете растения № 2009/0954

Обжалвано решение: решение на апелативния състав на CPVO от 12 февруари 2016 г. по преписка A001/2015

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и да върне преписката на апелативния състав за ново разглеждане с указанието да се отмени обжалваното решение и да се задължи Службата на Общността за сортовете растения да извърши допълнителна проверка по член 57, параграф 3 от Регламент № 2100/94;
- при условията на евентуалност, да отмени решението на апелативния състав на Службата на Общността за сортовете растения от 12 февруари 2016 г. (преписка А 001/2015);
- при условията на евентуалност, ако не бъдат уважени горните две искания, да се спре производството по жалбата по реда на член 69, буква г) от действащия от 1 юли 2015 г. Процедурен правилник на Общия съд (наричан по-нататък „Процедурния правилник“) до постановяването на окончателно решение в производството по член 21, параграф 1 от Регламент № 2100/94 за отнемане на правото на закрила на сортовете растения по отношение на референтния сорт „Royal Braeburn“ (заявка № 1998/1082; сорт № 11960). От това решение зависи изходът на производството, тъй като в зависимост от изхода на производството референтният сорт ще отпадне или ще се окаже, че сортът Angers-Beausouzé е бил и продължава да е неподходящ като контролен сорт (вж. параграф 12) и съответно се е налагала или не се е налагала допълнителна проверка.
- да осъди CPVO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- злоупотреба с власт — нарушение на член 57, параграф 3 от Регламент № 2100/94;
- нарушение на разпоредба, приложима при изпълнението на Регламент № 2100/94;
- нарушение на точка 57 от протокола на CPVO относно сортовете ябълки;

- нарушение на раздел IV от протокола на CPVO относно сортовете ябълки;
- нарушение на член 75, изречение 2 от Регламент № 2100/94 — право на изслушване;
- нарушение на член 75, изречение 1 от Регламент № 2100/94 — непълни мотиви.

Жалба, подадена на 22 април 2016 г. — Policolor/EUIPO — CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt („Policolor“)

(Дело T-178/16)

(2016/C 211/80)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Policolor SA (Букурещ, Румъния) (представител: M. Comanescu, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt GmbH & Co. KG (Дюрен-Меркен, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „Policolor“ — заявка за регистрация № 10 277 176

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 29 януари 2016 г. по преписка R 346/2015-1

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да измени изцяло обжалваното решение;
- в резултат на това, да отмени обжалваното решение;
- да отмени решението на отдела по споровете на EUIPO от 16 декември 2014 г. по възражение № В 1 991 457;
- да отхвърли възражението на встъпилата страна във връзка с регистрацията на марка на Европейския съюз № 10 277 176;
- да осъди EUIPO и другата страна да заплатят съдебните разноски пред апелативния състав на EUIPO, включително и тези, направени в производството пред апелативния състав.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009,
- нарушение на член 75, параграф 1 от Регламент № 2015/2424.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Жалба, подадена на 23 март 2016 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-141/15)

(2016/С 211/81)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: J.-N. Louis и N. de Montigny, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решението на Комисията, с което тя отказва да възстанови на жалбоподателя удръжките от възнаграждението му, направени на основание член 24, параграф 4 от приложение IX към Правилника.

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението на Комисията от 13 март 2015 г., с което се отхвърля молбата на жалбоподателя за възстановяване на удръжките от възнаграждението му, направени в изпълнение на решението от 14 декември 2006 г.,
- да се осъди Комисията да възстанови на жалбоподателя посочените удръжки заедно с лихви в размер, определен в член 12 от приложение XII към Правилника,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Определение на Съда на публичната служба от 26 април 2016 г. — Claus/Комисия

(Дело F-101/12) ⁽¹⁾

(2016/С 211/82)

Език на производството: френски

Председателят на първи състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 147, 25.5.2013 г., стр. 36.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG